

ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระของสินเชื่อสวัสดิการ : กรณีศึกษา
ธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ธุรกิจสินเชื่อและบริการทิวานนท์

Factors Affecting the Non Performing Loans of the Welfare loans :

A Case study of Government Saving Bank Regional Office 3

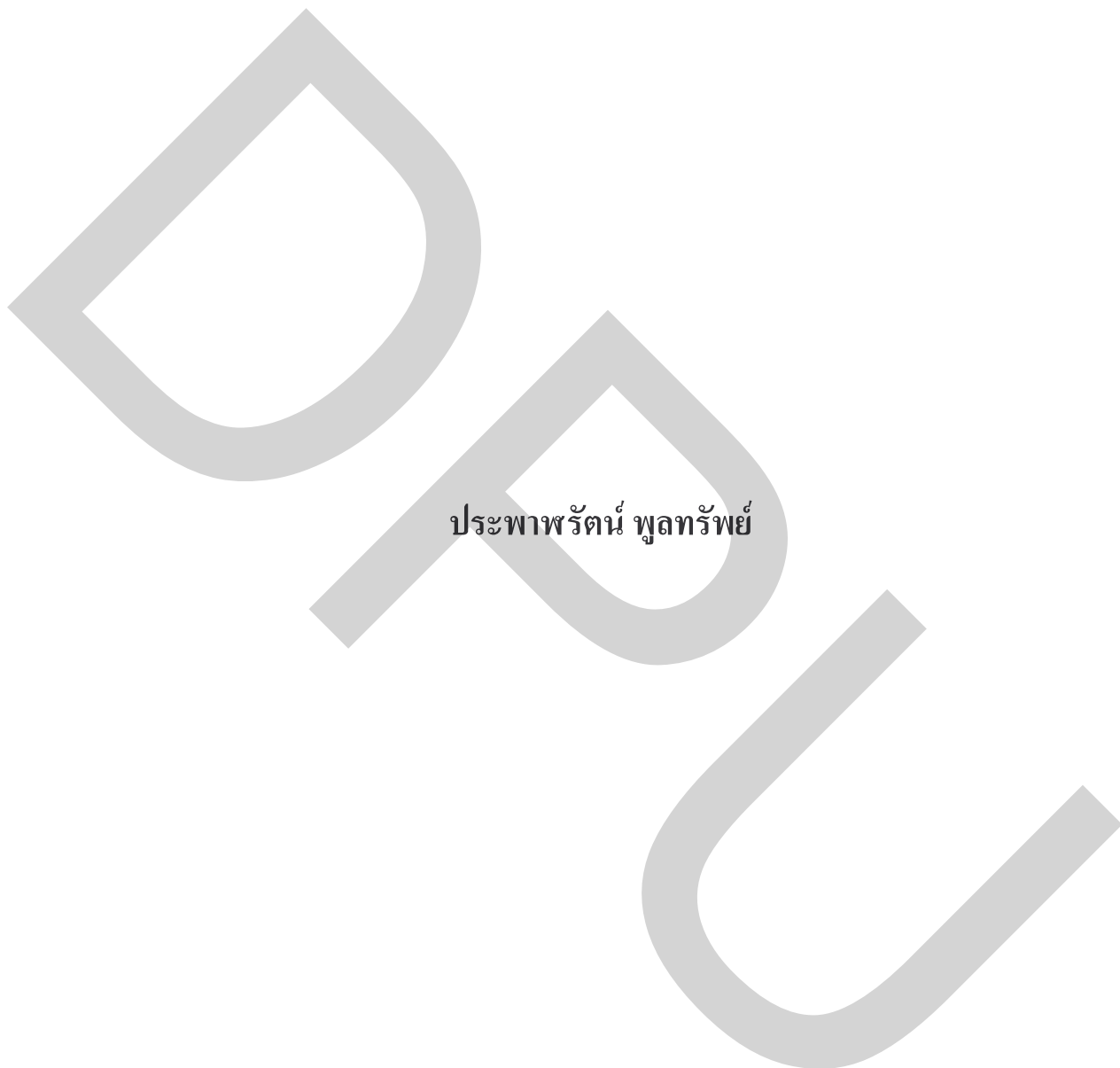
Credit and Financial Services Center, Tiwanon

ประภาพรรัตน์ พูลทรัพย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2550

ปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงชำระของสินเชื่อสวัสดิการ : กรณีศึกษา
ธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ธุรกิจสินเชื่อและบริการตัวแทน

ประพาพรรัตน์ พูลทรัพย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ.2550

Factors Affecting the Non Performing Loans of the Welfare loans :

A Case study of Government Saving Bank Regional Office 3

Credit and Financial Services Center, Tiwanon

Prapanrath Pulsap

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Economics

Department of Economics

Graduate School, Dhurakij Pundit University

2007

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวិทยานิพนธ์ฉบับนี้ ไม่สามารถสำเร็จสมบูรณ์ได้หากขาดการให้คำปรึกษา
ขาดคำแนะนำและข้อเสนอแนะ ในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จากท่าน รศ.ดร.บรรเทิง มาแสง ที่
ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าช่วยให้ความกระจ่างในทุกโอกาสที่ขอคำปรึกษา อีกทั้งอาจารย์และ
คณะกรรมการผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ที่เป็นต้นแบบและ
เป็นกำลังสนับสนุนในการศึกษาตลอดมา ขอขอบคุณพี่น้อง ตลอดจนเพื่อนๆ ทุกคนที่มีส่วน
ช่วยเหลือเป็นกำลังใจจนเป็นผลให้การศึกษาฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หากการศึกษานี้มี
ข้อผิดพลาดไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ผู้ศึกษาขออภัยกับทุกท่าน ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ประภาพรรัตน์ พูลทรัพย์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	6
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.4 ขอบเขตการศึกษา.....	6
1.5 นิยามศัพท์.....	7
2. แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดและทฤษฎี.....	9
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
3. วิธีดำเนินการศึกษา.....	18
3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
3.2 วิธีการวิเคราะห์.....	19
4. หนี้ค้างชำระของสถาบันการเงินและธนาคารออมสิน.....	21
4.1 หนี้ค้างชำระส่วนบุคคลของสถาบันการเงิน.....	24
4.2 หนี้ค้างชำระส่วนบุคคลของธนาคารออมสิน.....	30
4.3 หนี้ค้างชำระของธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯ ตีวานนท์.....	31
5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
5.1 ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของลูกค้าธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯ ตีวานนท์.....	47
5.2 ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของลูกค้าธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯ ตีวานนท์.....	53
5.3 ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมุติฐานทางสถิติ.....	59

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
6. สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	68
6.1 สรุปผลการศึกษา.....	68
6.2 ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	76

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงร้อยละของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(NPLs)ของธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ติวานนท์จากการให้สินเชื่อสวัสดิการแก่ข้าราชการและ พนักงานรัฐวิสาหกิจ.....	4
4.1 ข้อมูล NPLs สินเชื่อแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลรวบรวมจากแบบรายการย่อ แสดงสินทรัพย์ และหนี้สินที่เปิดเผย ณ ที่ทำการ ของสถาบันการเงินทุกแห่ง ระหว่างปี 2544 – 2548.....	21
4.2 แสดง NPLs ทั้งระบบ จำแนกตามประเภทธุรกิจระหว่างปี 2544-2548.....	27
4.3 แสดงปริมาณเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับของธนาคารออมสิน จำแนกตามประเภทธุรกิจและการจัดชั้นใน ปี พ.ศ.2546.....	33
4.4 แสดงปริมาณเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับของธนาคารออมสิน. จำแนกตามประเภทธุรกิจและการจัดชั้นใน ปี พ.ศ.2547.....	35
4.5 แสดงปริมาณเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับของธนาคารออมสิน จำแนกตามประเภทธุรกิจและการจัดชั้นใน ปี พ.ศ. 2548.....	37
4.6 ข้อมูล NPLs จำแนกตามประเภทสินเชื่อของธนาคารออมสิน ปี 2546-2548.....	39
4.7 แสดงจำนวนเงินอนุมัติสินเชื่อของธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ติวานนท์ ระหว่างปี 2545-2548.....	42
4.8 แสดงข้อมูล NPLs สินเชื่อสวัสดิการธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ติวานนท์ ระหว่าง ปี 2545-2548	44
5.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ จากการสำรวจ ในช่วงเดือน เมษายน 2550.....	48
5.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ จากการ สำรวจ ในช่วงเดือน เมษายน 2550.....	48
5.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ จากการ สำรวจ ในช่วงเดือน เมษายน 2550.....	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
5.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกระดับการศึกษา จากการสำรวจ ในช่วงเดือน เมษายน 2550.....	50
5.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ จากการสำรวจ ในช่วงเดือน เมษายน 2550.....	52
5.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งที่ 50 ใช้บริการ จากการสำรวจ ในช่วงเดือน เมษายน 2550.....	53
5.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเงินกู้ จากการสำรวจ ในช่วงเดือน เมษายน 2550.....	54
5.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเข้าใจ เกี่ยวกับสินเชื่อสวัสดิการจากการสำรวจ ในช่วงเดือน เมษายน 2550.....	56
5.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนผู้มีรายได้ ในครอบครัวจากการสำรวจ ในช่วงเดือน เมษายน 2550.....	56
5.10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการนำเงินกู้ ไปใช้ประโยชน์จากการสำรวจในช่วงเดือน เมษายน 2550.....	58
5.11 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับอาชีพผู้กู้.....	60
5.12 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับ ระดับการศึกษาผู้กู้.....	61
5.13 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับปริมาณ ผู้อยู่อาศัยในครอบครัว.....	62
5.14 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับสถานภาพผู้กู้.....	63
5.15 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับระดับ ความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการ.....	64
5.16 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับจำนวนเงินกู้ ที่ได้รับอนุมัติผู้กู้.....	65
5.17 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับรายได้เฉลี่ยผู้กู้.....	67

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 ร้อยละของ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLS) ของสาขา ธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ด้วนนนท์ จากการให้กู้สินเชื่อสวัสดิการ แก่ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ระหว่างปี 2545-2549.....	5
2.1 สมมุติฐานวงจรชีวิต.....	14

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระของสินเชื่อสวัสดิการ : กรณีศึกษา ธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ธุรกิจสินเชื่อและบริการตัวแทน
ชื่อผู้เขียน	ประพาพรรัตน์ พูลทรัพย์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร.บรรเทิง มาแสง
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระของสินเชื่อสวัสดิการ : กรณีศึกษา ธนาคารออมสิน ภาค 3 ศูนย์ธุรกิจสินเชื่อและบริการตัวแทน มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อวิเคราะห์หนี้ค้างชำระของสถาบันการเงินและธนาคารออมสิน ที่เป็นหนี้ค้าง NPLs สินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ตัวแทน ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือน เมษายน 2550 การทดสอบทางสถิติของสองตัวแปร คือ ยอดค้างชำระกับปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมของผู้ค้างชำระ ใช้สถิติไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่าสถาบันการเงินทั้งระบบมีแนวโน้มของ NPLs ระหว่างปี 2544-2548 ที่ลดลงเฉลี่ย 2.64 % ต่อปี สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยมีนโยบายที่เข้มงวดมากขึ้น จากการศึกษาที่ประเทศไทยต้องเข้ารับการช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ในช่วงปี 2541 ภายหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ แต่ธนาคารพาณิชย์ของรัฐมีแนวโน้มของ NPLs ที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 10.67% เนื่องจากการที่ต้องเผชิญกับการแข่งขันกับสถาบันการเงินอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งธนาคารพาณิชย์ต่างชาติที่เข้ามาช่วงชิงส่วนแบ่งการตลาด ในตลาดสินเชื่อบุคคลและตลาดบัตรเครดิต ทำให้ต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยี และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ส่งผลให้ต้นทุนเพิ่มขึ้นและแรงกดดันนี้ เป็นผลให้ปัญหาหนี้สูญที่มีอยู่เดิมยังไม่ได้รับการแก้ไข NPLs ของธนาคารออมสินมีแนวโน้มในช่วงปี 2546- 2548 จึงมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นถึง 23.85 % ต่อปี ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับธนาคารพาณิชย์ของรัฐ และยังเชื่อมโยงไปยัง NPLs สินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ตัวแทนที่เพิ่มขึ้นถึง 38.19% ต่อปี ในช่วงปี 2545-2548

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติพบว่า NPLs เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติของผู้กู้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมของผู้ค้างชำระอื่น ๆ ไม่เกี่ยวข้องกันกับ NPLs

เช่น นำการตรวจสอบ จากศูนย์ข้อมูลเครดิตของธนาคาร (Credit Bureau) ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางในการสนับสนุนงานด้านการตรวจสอบข้อมูลเครดิตของลูกค้า เป็นต้น

Thesis Title	Factors Affecting the Non Performing Loans of the Welfare Loans: A case study of Government Saving Bank Regional Office 3 Credit and Financial Services Center, Tiwanon
Author	Prapanrath Pulsap
Thesis Advisor	Associate Professor Banterng Masang PhD.
Department	Economics
Academic Year	2006

ABSTRACT

The study of Factors Affecting the Non Performing Loans: A case study of The Government Saving Bank (GSB) Regional Office 3 Credit and Financial Services Center, Tiwanon. The main purpose is to analyze the factors affection the Non Performing Loans of the Welfare Loans of the GSB Regional Office 3 Credit and Financial Services Center, Tiwanon. The data were collected during April 2007. Chi-square statistic was used to test the independent of two variables; NPLs, personal factors and debtor's behavior.

The results of the study show that trend of NPLs in financial sector during 2001-2005 has been decreasing by 2.64% per year .The main reason come from the strong policy of the Bank of Thailand. After the Thailand Economics crisis during the year 2001, Thailand asked IMF for financial aids. But NPLs of the Government Commercial Banks has been increasing by 10.67% since facing the competition with other financial institutions especially internal commercial banks. They try to interfere in marketing share including personal credit market and credit card market. Therefore, they have to upgrade the technology and increasing their capabilities in the competition. This affecting rise the cost and this pressure makes bad debt problem has not been solved yet. During 2003-2005, the NPLs tendency of GSB has been increasing by 23.85% which is in one direction with Government Commercial Banks and also link to NPLs of GSB Regional Office 3 Credit and Financial Services Center, Tiwanon's Welfare Loans which increasing 38.19% per year during 2002-2005

The result of the statistical assumption testing Shows that NPLs relates to the amount of the approval loan of the loaner at 95% of the confidence level but not relating to the personal factors and debtor's behavior.

In case of the approval the credit, the GSB Regional Office 3 Credit and Financial Services Center, Tiwanon's officer should be inspect the loaner data from the additional sources to support the approval of the financial amount of credit in appropriate such as using information from Credit Bureau, which is the credit inspection center to inspect the customer credit before approval.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจการปล่อยสินเชื่อเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ที่สร้างรายได้ให้กับหน่วยงานทุกระดับไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกชน ในรูปของธนาคารหรือสถาบันการเงินทั้งยังมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบกันอย่างกว้างขวาง แต่ธุรกิจสินเชื่อที่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายคือในนามของธนาคาร โดยเฉพาะธนาคารของรัฐอย่างธนาคารออมสิน ที่มีรัฐบาลเป็นประกัน เป็นการช่วยเหลือให้แก่กลุ่มผู้มีรายได้น้อยให้มีโอกาสนำเงินไปดำเนินการในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่มีโครงการเป็นของตนเอง เพื่อสานฝันของตนเองและครอบครัวให้มีความเป็นอยู่สมควรแก่การครองชีพ เช่น เพื่อต้องการมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ต้องการมียานพาหนะเป็นของตนเอง หรือเพื่อใช้ในกิจการอื่น ๆ เป็นธรรมดาของผู้มีรายได้น้อยที่จะดำเนินการในเรื่องที่ต้องเกี่ยวกับการใช้สินทรัพย์ หากไม่มีเป็นของตนเองในสภาวะปัจจุบัน มีการกู้ยืมจากสถาบันการเงินหรือแหล่งเงินอื่นภายใต้เงื่อนไขการกู้ยืมเป็นเรื่อง ๆ ไป

การปล่อยสินเชื่อ การให้กู้ยืมของธนาคารที่ให้แก่ผู้กู้ยืมที่อยู่ในรูปของนิติบุคคลหรือจะอยู่ในรูปของบุคคลธรรมดา ไม่ว่าจะเป็นพ่อค้าประชาชน หรือข้าราชการในหัวที่ผ่านมามีการกู้ยืมถึงร้อยละ 81.91 ของสินทรัพย์ทั้งหมดหมายความว่าสินทรัพย์ที่แสวงหารายได้ของสถาบันการเงินทุกๆ 100 บาท จะเป็นเงินของคนอื่น 81.91 บาท (วเรศ อุปปาดิก, 2541) หากการบริหาร ที่ขาดประสิทธิภาพย่อมมีผลกระทบต่อสถาบันการเงินที่ปล่อยสินเชื่ออย่างมากมาย ที่เป็นปัญหาสำคัญมากคือการชำระคืนของผู้กู้ ไม่ว่าจะขาดชำระทั้งหมดหรือขาดตามระยะเวลาที่ตกลงกัน ก็จะเป็นผลกระทบของธนาคารและสถาบันการเงินทุกรูปแบบ โดยเฉพาะธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินที่ปล่อยสินเชื่อให้กับผู้มีรายได้น้อยอยู่แล้ว การขาดการชำระหนี้คืนแก่ธนาคารจึงมีโอกาในการเกิดสูงมาก

วิกฤติเศรษฐกิจไทยในปี 2540 ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน ภาคครัวเรือน และส่งผลกระทบต่อฐานะและความสามารถในการชำระหนี้ จนเป็นเหตุให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non Performing Loans หรือ NPLs) ในระบบสถาบันการเงินสูงเป็นประวัติการณ์ โดยสูงสุดในเดือน พ.ค. 2542 ถึง 2.7 ล้านบาท หรือร้อยละ 47.70 ของสินเชื่อรวม

ต้นเหตุของการเกิดปัญหา NPLs ปัญหาหลักที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการขาดการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) ซึ่งมีอยู่ในหลายหน่วยงาน ปัญหาในการนำเงินกู้ยืมไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ เช่น ซื้อมอเตอร์หรือเล่นการพนันต่างๆ ทางสถาบันการเงินได้มีการให้กู้ยืมโดยมิได้มีการวิเคราะห์สินเชื่ออย่างจริงจัง มีการแข่งขันกันให้สินเชื่อแก่ผู้กู้ และมีกขาดการติดตามลูกหนี้อย่างใกล้ชิด ทำให้ NPLs เพิ่มขึ้นสูงอย่างรวดเร็ว ในปี 2540 - 2542 (ทำนอง ดาศรี และคณะ, 2544)

กิจการธนาคารออมสินได้เริ่มขึ้นในประเทศไทย เมื่อปี 2456 ตามพระราชประสงค์ของ **พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6** ที่ทรงเห็นคุณประโยชน์ของการออมทรัพย์ เพื่อให้ประชาชนรู้จักการประหยัด การเก็บออมมีสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินเงินทองของประชาชนให้ปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย จึงได้ทรงจัดตั้งคลังออมสินขึ้นโดยสังกัดกรมพระคลังมหาสมบัติ ดำเนินธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติคลังออมสิน พ.ศ. 2456

ต่อมาในปี พ.ศ. 2472 คลังออมสินได้ย้ายไปอยู่ในความรับผิดชอบ ของกรมไปรษณีย์โทรเลข กิจการได้เริ่มแพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับของประชาชนมากขึ้น ต่อมาภายหลังเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลง รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงคุณประโยชน์ของการออมทรัพย์และความสำคัญของคลังออมสินที่มีต่อการพัฒนาประเทศ จึงได้ยกฐานะของคลังออมสินขึ้นเป็นองค์การของรัฐบาล มีฐานะเป็นนิติบุคคล ดำเนินธุรกิจภายใต้พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. 2489 มีการบริการงานโดยอิสระ ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง **เริ่มดำเนินธุรกิจในรูปแบบธนาคารออมสินตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2490 เป็นต้นมา**

ในปัจจุบันธนาคารออมสินมีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็นรัฐวิสาหกิจในรูปแบบของสถาบันการเงินที่มีรัฐบาลเป็นประกัน อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง มีสาขา 595 สาขาทั่วประเทศ มีอายุครบ 93 ปี เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2549 ที่ผ่านมานี้ ธนาคารออมสินได้เริ่มมีการให้สินเชื่อสวัสดิการ แก่ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสวัสดิการแก่ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีรายได้น้อย ทั้งนี้ได้จำกัดวัตถุประสงค์ในการนำเงินกู้ที่ได้ไปใช้แต่อย่างใด แต่กำหนดเงื่อนไข รูปแบบการชำระเงินกู้ โดยเป็นการหักผ่านเงินเดือนที่ได้รับ หน่วยงานที่ผู้กู้สังกัดมีหน้าที่ในการหักเงินเดือนของผู้กู้ และจะต้องทำเงื่อนไขกับธนาคารออมสินในการนำส่งเงินเงินกู้ โดยหักผ่านเงินเดือนผู้กู้แล้วรวบรวมนำส่งธนาคารออมสิน ทั้งนี้ทางธนาคารได้มีคำตอบแทนให้กับหน่วยงาน ซึ่งเป็นผู้ดูแลการหักเงินเดือนนำส่งธนาคาร โดยคิดเป็นร้อยละของยอดเงินจากจำนวนเงินกู้ ที่ได้มีการนำส่งธนาคาร

แต่ละเดือน ซึ่งแม้จะมีมูลค่าไม่มากมายนัก แต่ก็ถือเป็นกำลังใจให้กับผู้ที่ได้ทำงาน ซึ่งน่าจะเป็นการดีที่ทางธนาคารมีโอกาสจะเกิดหนี้เสียในอัตราที่น้อยมาก จนแทบไม่มีโอกาสที่จะได้ขึ้นได้เลย แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้วธนาคารออมสินกลับเกิดเหตุแห่งหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) จากการปล่อยสินเชื่อ สวัสดิการเป็นจำนวนไม่น้อย โดยที่มี NPLs เฉลี่ยประมาณ 3-4% ของยอดเงินให้กู้ทั้งหมด ดังจะเห็นได้จาก ตารางที่ 1.1 และภาพที่ 1.1 ซึ่งแสดงให้เห็นข้อมูลร้อยละของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ของธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ติวานนท์ ประกอบไปด้วยสาขา 10 สาขา เปรียบเทียบกัน จาก NPLs ที่เกิดขึ้น ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาโครงสร้างการให้สินเชื่อและปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับ NPLs จากการให้สินเชื่อสวัสดิการแก่ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจผู้มีรายได้น้อย ซึ่งผลของการศึกษาสามารถนำไปกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อแก่ผู้มีรายได้น้อยต่อไป

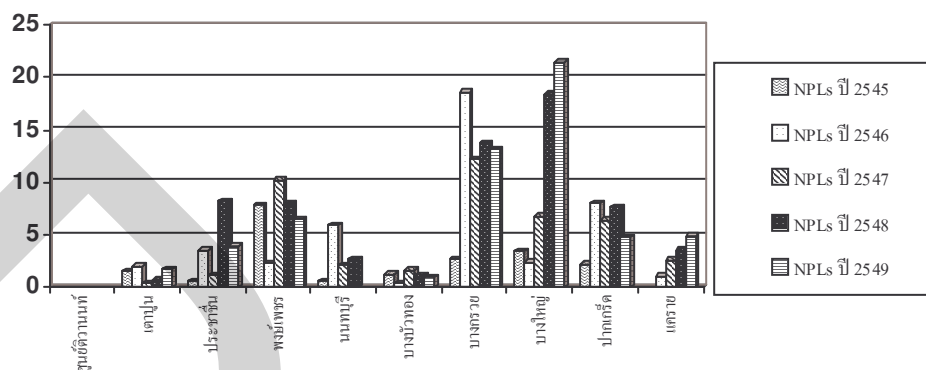
ตารางที่ 1.1 แสดงร้อยละของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(NPLs)ของธนาคารออมสินศูนย์ฯดิวานนท์
จากการให้สินเชื่อสวัสดิการแก่ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

หน่วย : ร้อยละ

สาขา	ปี				
	2545	2546	2547	2548	2549
ดิวานนท์	0	0	0	0	0
เตาปูน	1.45	1.99	0.37	0.65	1.66
ประชาชื่น	0.51	3.49	1.18	8.15	3.89
พงษ์เพชร	7.76	2.32	10.23	7.94	6.41
นนทบุรี	0.06	5.90	2.10	2.59	n/a
บางบัวทอง	1.23	0.41	1.58	1.03	0.90
บางกรวย	2.62	18.62	12.25	13.78	13.19
บางใหญ่	3.38	2.37	6.79	18.41	21.49
ปากเกร็ด	2.17	7.89	6.40	7.57	4.75
แคราย	n/a	1.02	2.54	3.49	4.83

หมายเหตุ: การที่สาขาดิวานนท์ไม่ปรากฏรายการ NPLs นั้น สาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการที่สาขา
ดิวานนท์ได้เริ่มเปิดให้บริการในช่วงปี พ.ศ. 2543

ที่มา: ธนาคารออมสิน

ภาพที่ 1.1 ร้อยละของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของสาขาธนาคารออมสิน ศูนย์
 ติวานนท์ จากการให้กู้สินเชื่อสวัสดิการแก่ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ระหว่างปี 2545-2549

ที่มา: ธนาคารออมสิน

จากภาพที่ 1.1 จะเห็นว่าร้อยละของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของสาขา
 ธนาคารออมสินศูนย์ติวานนท์ จากการให้กู้สินเชื่อสวัสดิการแก่ข้าราชการและพนักงาน
 รัฐวิสาหกิจ ซึ่งธนาคารออมสินสาขาบางใหญ่มี NPLs สูงที่สุดในปี 2549 ถึงร้อยละ 21.49

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์หนี้ค้างชำระของสถาบันการเงินและธนาคารออมสินสาขาต่างๆ ในธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯ ติวานนท์

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระสินเชื่อและศึกษาถึงลักษณะของการนำเงินกู้ไปใช้ประโยชน์

1.2.3 เพื่อเสนอแนะนโยบาย และแนวทางการแก้ไขปัญหาการค้างชำระ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 สามารถทราบถึงลักษณะและโครงสร้างสินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสินสาขาต่างๆ ในภาค 3 ศูนย์ฯ ติวานนท์

1.3.2 สามารถทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการค้างชำระสินเชื่อสวัสดิการ

1.3.3 สามารถคาดการณ์สถานการณ์สินเชื่อในอนาคต และสามารถนำข้อมูลที่ศึกษา มาใช้ในการพิจารณา ให้สินเชื่อแก่ลูกค้ารายใหม่ เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อองค์กรน้อยที่สุด

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้างชำระสินเชื่อสวัสดิการ ของธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯ ติวานนท์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.4.1 โครงสร้างการให้สินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสิน และปัจจัยที่มีผลต่อการ ค้างชำระของสินเชื่อสวัสดิการ ธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯ ติวานนท์ และเป็นหนี้ค้างชำระเกินกว่า 3 เดือนขึ้นไป

1.4.2 การศึกษาจะครอบคลุมพื้นที่ให้บริการของธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯ ติวานนท์ ซึ่งประกอบไปด้วย 10 สาขา คือ

- ศูนย์ฯ ติวานนท์
- สาขาเตาปูน
- สาขาประชาชื่น
- สาขาพงษ์เพชร

- สาขานนทบุรี
- สาขาบางบัวทอง
- สาขาบางกรวย
- สาขาบางใหญ่
- สาขาปากเกร็ด
- สาขาแคราย

1.4.3 ข้อมูลที่ใช้ศึกษาลักษณะการดำเนินการให้สินเชื่ออยู่ในช่วงปี พ.ศ.2545-2549 และข้อมูลส่วนบุคคลที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ซึ่งจะทำการสำรวจในช่วงเดือน มี.ค.2550

1.4.4 วิธีการวิเคราะห์

ก. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) จะเป็นการนำข้อมูลของธนาคารออมสินมาใช้อธิบายลักษณะและโครงสร้าง ของสินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสิน การวิเคราะห์ จะใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ตลอดจนแผนภูมิและกราฟประกอบการอธิบาย

ข. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) จะใช้ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่าง ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์และทดสอบว่าลักษณะหรือตัวแปรที่ 1 คือ NPLs และลักษณะหรือตัวแปรที่ 2 คือ ข้อมูลส่วนตัวของผู้กู้ เช่น อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ขนาดของครอบครัว เพศ และอื่นๆ มีความสัมพันธ์ หรือเกี่ยวข้องกันหรือไม่ การทดสอบ ใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (χ^2) โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ($\alpha=0.05$) ซึ่งหลักเกณฑ์ในการสรุปคือจะยอมรับสมมุติฐานหลักถ้า ค่า P-Value ที่ได้มีค่าน้อยกว่า ค่า α ที่กำหนด

1.5 นิยามศัพท์

พนักงานราชการ หมายถึง ผู้ที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานราชการ แต่มิได้บรรจุเข้าเป็นข้าราชการประจำ แต่มีการจ้างงานในรูปแบบของลูกจ้าง เช่น ในหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ จะมีการจ้างลูกจ้างตามโครงการ เป็นต้น

เงินเดือน หมายถึง ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานเป็นรายเดือน มีหน่วยเป็น บาท

สินเชื่อ หมายถึง คือการขายสินค้าหรือเงินตราให้ไปก่อน ผู้ให้ มีสิทธิ์เรียกร้องให้ชำระหนี้ได้ในอนาคตรวมทั้งดอกเบี้ยด้วย

หนี้สิน หมายถึง การที่บุคคลหรือนิติบุคคลมีรายจ่ายเพื่อการบริโภคในเกินกว่ารายรับของตนในปัจจุบัน

การค้างชำระ หมายถึง ค้ำมั่นสัญญาที่จะชำระหนี้ตามข้อตกลงที่เกิดขึ้น แต่ไม่สามารถชำระหนี้ตามกำหนดเวลาได้

ผลกระทบ หมายถึง สภาวะการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากปกติวิสัย

ธนาคาร หมายถึง ธนาคารออมสิน

ธนาคารออมสิน ภาค 3 ศูนย์ธุรกิจสินเชื่อและบริการ蹄วานนท์ หรือ ธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์蹄วานนท์ หมายถึง การแบ่งการควบคุมจากธนาคารออมสิน สำนักงานใหญ่เป็นสำนักงานภาค รวม 13 ภาค แล้วแบ่งจากภาคย่อยลงมาเป็นศูนย์ฯ ตามลำดับ โดยภาค 3 แบ่งเป็น 4 ศูนย์ฯ ศูนย์蹄วานนท์ประกอบด้วย สาขา ทั้งหมด 10 สาขา ในปัจจุบัน (ปี 2550) ได้มีการเปลี่ยนชื่อเรียกใหม่ให้มีความชัดเจนขึ้น โดยเปลี่ยนชื่อเรียกเป็น ธนาคารออมสิน ภาคนครหลวง 3 ศูนย์ธุรกิจและสินเชื่อและบริการนนทบุรี แต่ในการศึกษานี้ขอใช้ชื่อเรียกว่า ธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์蹄วานนท์ เพื่อให้สอดคล้องกับการอ้างอิงข้อมูลเดิม

NPLs (Non Performing Loans) หมายถึง เงินให้สินเชื่อค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 3 เดือน นับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระตามสัญญา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

ทฤษฎีแรงจูงใจ

การจูงใจเป็นสภาวะภายในที่กระตุ้นพฤติกรรมของบุคคลให้ไปสู่เป้าหมาย ซึ่งพฤติกรรมอาจตอบสนองความต้องการในคราวเดียวกันได้หลายอย่าง หรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจอาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1. กลุ่มทฤษฎีที่เน้นเนื้อหาแรงจูงใจได้แก่ ความสำคัญของงาน ความท้าทายของงาน ความเจริญก้าวหน้าในงานและความรับผิดชอบในงาน และความรับผิดชอบในงานที่ตั้งอยู่บนแนวคิดที่ว่า มนุษย์มีความต้องการ ความคาดหวังหรือความปรารถนาที่แตกต่างกันออกไป องค์กรประกอบที่จะประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายได้ ควรจะสามารถตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันของสมาชิกได้ เพราะเหตุผลที่ได้รับก็คือความทุ่มเท ความหวัง ความตั้งใจ และความกระตือรือร้นในการทำงาน ให้ประสบความสำเร็จซึ่งแนวคิดเหล่านี้มาจาก

1.1 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Needs)

มาสโลว์ (Maslow, 1935 อ้างถึงใน องค์กรและการจัดการงานบุคคล, 2535 : 190-194) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ในสาระสำคัญที่ว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม มนุษย์มีความต้องการไม่สิ้นสุด ความต้องการของมนุษย์จะเกิดจากการรับรู้อยู่เสมอ มนุษย์มีความต้องการขั้นพื้นฐานจนถึงความต้องการขั้นสูง ซึ่งมาสโลว์แบ่งลำดับขั้นไว้ดังนี้

1.1.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เพื่อความอยู่รอด เช่นอาหาร เครื่องดื่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และเสื้อผ้า

1.1.2 ความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Needs

ความต้องการขั้นนี้องค์การจะกำหนดแผนควบคุมความปลอดภัยในการทำงาน การอยู่ร่วมกันในสังคม

1.1.3 ความต้องการทางสังคมและความรัก (Social and Love Needs) เป็นความต้องการในรู้สึกนึกคิดให้เป็นที่ยอมรับทางสังคม

1.1.4 ความต้องการยอมรับและการยกย่อง (Esteem Needs) ความต้องการในลักษณะนี้จะนำไปสู่ความมั่นใจในตนเอง ตระหนักถึงคุณค่าในตนเอง การภูมิใจมิได้เกิดจากเงินค่าจ้าง เงินเดือน แต่หมายถึงความเป็นที่ยอมรับในฝีมือตนเองความสามารถและโอกาส ที่เขาจะมีส่วนร่วมในการบริหารงานอีกด้วย

1.1.5 ความต้องการในความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) หมายถึงเป็นความปรารถนา ที่จะพัฒนาศักยภาพของตนไปให้สูงสุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายในชีวิตและเมื่อได้บรรลุเป้าหมายนั้นแล้ว ก็จะกำหนดเป้าหมายใหม่และยิ่งใหญ่กว่าเดิม

1.2 ทฤษฎีความต้องการ อี.อาร์ จี. (E R G theory) ของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer, 1964) ได้เสนอแนวคิดที่สอดคล้องกับมาสโลว์ โดยเขาแบ่งความต้องการของมนุษย์ ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.2.1 ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่ (Existence Needs : E) ประกอบด้วยความต้องการที่จำเป็นในความอยู่รอดของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม

1.2.2. ความต้องการสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness Needs : R) มนุษย์มีความต้องการสัมพันธ์กับผู้อื่น ในทางสังคม เช่น การสร้างครอบครัว เพื่อนร่วมงาน

1.2.3 ความต้องการเจริญเติบโต (Growth Needs : G)เป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง และการใช้ศักยภาพ ของตนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

แนวคิดในเรื่อง **เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค (Consumer Economics)** กล่าวว่าทุกคนต่างก็เป็นผู้บริโภคด้วยกันทั้งสิ้น (ธงชัย สันติวงศ์ และฉายศิลป์ เชี่ยวชาญพิพัฒน์, 2537)

ดังนั้นเราจึงต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ เพื่อที่จะนำเงินมาจับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของตน ทั้งความต้องการทางร่างกาย (Physical Needs) ได้แก่ปัจจัย 4

ต่างๆ เช่นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ประกอบไปจนถึงเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง อย่างเช่นเครื่องซักผ้า ตู้เย็น เป็นต้น ควบคู่กับความต้องการทางด้านจิตใจ (Psychological Needs) ซึ่งส่วนใหญ่มีใช้สิ่งของแต่ละเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจหรือการตอบสนองทางด้านความนึกคิด เช่น การได้มีโอกาสได้พักผ่อน ท่องเที่ยว ซึ่งอาจมีปัจจัยบางอย่างที่ไป กระทบถึงความต้องการของมนุษย์นอกเหนือจากราคา เช่น

- (1) สภาพดินฟ้าอากาศ เช่น คนเอเชียต้องการเครื่องปรับอากาศเนื่องจากเป็นประเทศในแถบเมืองร้อน คนยุโรปต้องการเครื่องทำความร้อน (ฮีตเตอร์) เพื่อปกป้องจากความหนาวเย็น
- (2) ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่นประเทศไทยมีผลไม้หลากหลายชนิด ซึ่งประเทศในเขตเมืองหนาวจะไม่มี ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายทรัพยากร มีการส่งสินค้าไปซื้อขายแลกเปลี่ยนกัน
- (3) รายได้ รายได้อาจจะหมายถึงจำนวนเงินที่แต่ละคนได้รับ (รายได้ที่เป็นเงินตรา) หรือเทียบอีกอย่างหนึ่งก็คือ จำนวนขนาดของสินค้าและบริการที่จะใช้เงินเหล่านั้นซื้อมาได้ (รายได้ที่แท้จริง) หรืออาจหมายถึง ขนาดของความต้องการที่จะสามารถตอบสนองจากสินค้าและบริการ (ผลทางด้านความพอใจ) รายได้ต่างๆเหล่านี้ย่อมมีต่างกันตามจำนวนทรัพยากรที่มีอยู่ ถ้าทรัพยากรมีมากความร่ำรวยก็ย่อมจะมีมาก ทำให้บริโภคได้มากและได้ใช้ของดี ตรงกันข้าม ถ้าประเทศมีทรัพยากรน้อยความจนก็ย่อมทำให้บริโภคได้น้อยและใช้ของได้ไม่ดีนัก
- (4) อาชีพ ตามลักษณะอาชีพที่ต่างกัน ทำให้แต่ละคนที่อยู่ในต่างอาชีพ มีโอกาสบริโภคสินค้าต่างชนิดกัน และมากน้อยต่างกัน เช่นนักธุรกิจ หรือวิศวกรซึ่งมีรายได้ที่สูง ย่อมสามารถเลือกบริโภคอาหารที่มีคุณภาพดีราคาสูงได้ แต่คนงานก่อสร้างหรือกรรมกร ขอเพียงมีอาหารเพื่อตอบสนองความต้องการของร่างกายให้อิ่มท้องก็เพียงพอแล้ว

ถ้ารับชำระราคาแล้ว รายได้อยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก วิธีในการดำรงชีวิตของแต่ละคนแตกต่างกัน ภาวะความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลย่อมต่างกันไป เช่น บางคนมีภาระครอบครัวเนื่องจากมีบุตรหลายคน บางคนชอบสินค้าราคาถูก บางคนใช้สินค้าราคาปานกลางแต่เลือกคุณสมบัติเลือกยี่ห้อที่คุ้มค่า บางคนมีรสนิยมที่สูงใช้จ่ายสินค้าที่มีราคาสูง ทำให้รายได้อาจไม่เพียงพอจ่าย ทำให้ต้องมีการหารายได้ในส่วนที่เป็นตัวเงินเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งได้เลือกใช้บริการสินเชื่อของระบบธนาคาร

(ธงชัย สันติวงศ์ และฉายศิลป์ เชี่ยวชาญพิพัฒน์, 2537 : 166) ได้กล่าวไว้ว่าสินเชื่อหรือเครดิต (credit) มาจากภาษาละตินว่า credere ซึ่งแปลว่า “ to trust” ดังนั้นความหมายของคำว่า

“เครดิต” คือ “ความสามารถในการกู้ยืมเงินของบุคคลหนึ่งที่มีต่อบุคคลอีกคนหนึ่ง โดยมีสัญญาหรือเงื่อนไขที่จะชำระเงินนั้นในอนาคต”

วัตถุประสงค์ของการใช้ระบบสินเชื่อ (เครดิต)

- (1) เพราะความต้องการที่จะให้ความพอใจและความต้องการบรรลุถึงจุดประสงค์ ซึ่งจะทำการดำรงชีวิตดีขึ้น
- (2) เพราะความสะดวกสบายในการใช้เครดิต เช่นการซื้อสินค้าระบบผ่อนส่ง
- (3) เพราะความจำเป็นบังคับ เช่น บ้านที่อยู่อาศัย ผู้บริโภคไม่มีทางที่จะสะสมเงินสดได้เพียงพอที่จะซื้อบ้าน แต่เขามีโอกาสที่จะเป็นเจ้าของได้โดยการซื้อบ้านผ่อนส่ง

ทฤษฎีอัตราดอกเบี้ย

อัตราดอกเบี้ยนับได้ว่าเป็นตัวแปร (Variable) ที่สำคัญในเศรษฐศาสตร์มหภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเศรษฐศาสตร์ผู้นิยมเคนส์ (Keynesian) ที่มีความเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยเป็นตัวเชื่อมโยงที่สำคัญอย่างยิ่งระหว่างภาคการเงิน (Monetary Sector) และภาคการผลิต (real sector) กล่าวคือเจ้าหน้าที่ทางการเงินเพิ่มปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ อันจะมีผลทำให้อัตราดอกเบี้ยลดลง การที่อัตราดอกเบี้ยลดลงจะนำไปปลงการลงทุนเพิ่มขึ้น และมีผลทำให้รายได้ประชาชาติสูงขึ้นในที่สุด แม้แต่ จอห์น อาร์. ฮิกส์ (John R. Hicks) ในทฤษฎีดุลยภาพทั่วไป (the General Equilibrium) ซึ่งเป็นทฤษฎีผสมผสาน (Synthesis) ทฤษฎีของคลาสสิกกับของเคนส์ (Keynes) เข้าด้วยกันก็ได้ให้ความสำคัญของอัตราดอกเบี้ยเช่นเดียวกัน (วเรศ อุปปาดิก, 2541)

นักเศรษฐศาสตร์แห่งสำนักคลาสสิก ที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้วางรากฐานของทฤษฎีดอกเบี้ย ได้แก่ เออร์วิง ฟิชเชอร์ (Irving Fisher) ได้ให้ความเห็นว่า “อัตราดอกเบี้ยคือค่าตอบแทนแห่งการแลกเปลี่ยนระหว่างสินค้าในปัจจุบัน กับสินค้าในอนาคต ซึ่งก็เหมือนกับทฤษฎีราคาโดยทั่วไป อัตราดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทน (Premium) อันเกิดจากการแลกเปลี่ยนระหว่างสินค้าในปัจจุบันกับสินค้าในอนาคต หรืออีกนัยหนึ่งที่เรียกว่าความพึงพอใจแห่งเวลา (Time Preference) หรือความไม่อดทนของมนุษย์ (Human Impatience)”

อันที่จริงคำว่า “Time Preference” กับคำว่า “Human Impatience” ยังมีความแตกต่างกัน คำว่า “Time Preference” นั้นไม่ได้หมายความว่าพอใจของสินค้าในปัจจุบันจะมีมากกว่าสินค้าในอนาคตเสมอไป ภายใต้เงื่อนไขบางประการ ความพึงพอใจสินค้าในอนาคตอาจมีมากกว่าความพึงพอใจในสินค้าปัจจุบันด้วยซ้ำไป ส่วนคำว่า “Human Impatience” นั้นหมายถึงความพึงพอใจใน

สินค้าของปัจจุบันย่อมมีมากกว่าสินค้าในอนาคตเสมอ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ความพอใจส่วนเพิ่มของสินค้าในปัจจุบันมากกว่าสินค้าในอนาคต (The marginal preference for present over future goods) เป็นที่แน่นอนว่าบุคคลแต่ละคนต่างก็มีความพึงพอใจที่เกี่ยวกับเวลาที่แตกต่างกัน **เมื่อบุคคลแต่ละคนให้คุณค่าแห่งการใช้สินค้าและบริการในปัจจุบันกับในอนาคตแตกต่างกัน ทำให้เกิดการกู้ยืมขึ้น กล่าวคือ ณ ระดับอัตราดอกเบี้ยระดับหนึ่ง จะมีฝ่ายหนึ่งต้องการให้กู้และในขณะที่ยีกฝ่ายหนึ่งต้องการขอกู้**

ทฤษฎีการบริโภค

(รัตนา สายคณิต, 2537) ได้กล่าวถึง **การใช้จ่ายอุปโภคบริโภค (Consumption)** ไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายอุปโภคบริโภค ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ปกติเมื่อบุคคลมีรายได้ ย่อมต้องจ่ายส่วนหนึ่งของรายได้เพื่อชำระเป็นค่าภาษีให้แก่รัฐบาล ส่วนที่เหลือ คือ รายได้สุทธิที่บุคคลสามารถนำไปใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค และอาจบางส่วนเหลือเก็บไว้เป็นเงินออม การที่บุคคลจะใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคน้อยเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ระดับรายได้ ทรัพย์สินที่บุคคลมีอยู่ ระดับราคาสินค้าในตลาด เป็นต้น

(สุเทพ พันประสิทธิ์ และจิรวัดน์ วรรณไกรโรจน์, 2531) ได้กล่าวถึง **ฟังก์ชันการบริโภค (Consumption function)** ไว้ว่าค่าใช้จ่ายในการบริโภคขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ มากมาย แต่ในระยะสั้นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการบริโภค คือ รายได้สุทธิส่วนบุคคล (Disposable income) ซึ่งเป็นรายได้สุทธิหลังหักภาษีแล้วส่วนปัจจัยอื่นๆ ค่อนข้างคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง

ฟังก์ชันการบริโภคแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้สุทธิส่วนบุคคลและค่าใช้จ่ายในการบริโภค โดยสมมติปัจจัยอื่นๆ คงที่สามารถเขียนฟังก์ชันการบริโภคได้ดังนี้ คือ

$$C = f(Y_d)$$

เมื่อ C = ค่าใช้จ่ายในการบริโภค (Consumption expenditure)

Y_d = รายได้สุทธิส่วนบุคคล (Disposable income)

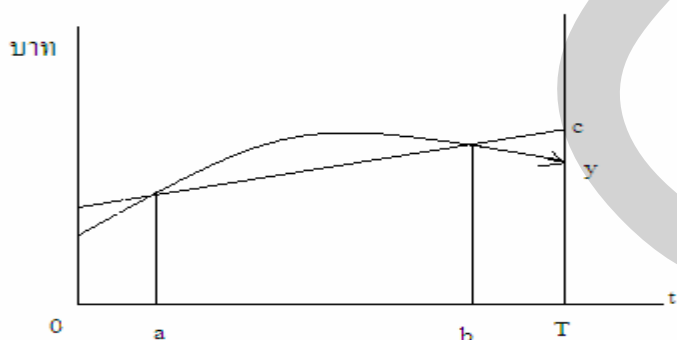
โดยปกติบุคคลต้องมีการบริโภคขั้นต่ำสุดระดับหนึ่ง ซึ่งเป็นการบริโภคในระดับเพื่อยังชีพให้อยู่รอดถึงแม้จะไม่มียาได้เลยก็ตาม เงินที่นำมาใช้จ่ายนี้อาจได้มาจากการกู้ยืม การนำเงินออมที่มีอยู่ออกมาใช้ หรือการนำทรัพย์สินออกขายเพื่อให้ได้เงินมาจับจ่ายในการบริโภค เมื่อระดับรายได้สูงขึ้น ระดับการบริโภคจะสูงขึ้นด้วย เช่นเดียวกัน นั่นคือ ค่าใช้จ่ายในการบริโภคมิมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับระดับรายได้สุทธิส่วนบุคคล ซึ่งสามารถเขียนสมการการบริโภคอย่างง่าย ในรูปทั่วไปได้คือ

$$C = C_a + bY_d$$

เมื่อ C_a = ค่าใช้จ่ายในการบริโภคขั้นต่ำสุด ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ขึ้นอยู่กับระดับรายได้ หรือเรียกว่า Autonomous Consumption

b = อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่ายในการบริโภคต่อการเปลี่ยนแปลงของรายสุทธิส่วนบุคคล

สมมติฐานวงจรชีวิต (Life-Cycle Hypothesis) (ประพันธ์ เสวตนันท์, 2540) ได้สรุปสาระสำคัญของสมมติฐานวงจรชีวิตไว้ว่า “แต่ละครอบครัวล้วนต้องรักษาระดับการบริโภคให้เพิ่มขึ้นด้วยความมีเสถียรภาพตลอดอายุขัยของตน ในขณะที่รายได้ที่แต่ละครอบครัวได้รับมีแบบแผนที่แตกต่างกันไป” ผลที่เกิดขึ้น คือ APC (Average Propensity to Consumption) หรือ ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคเฉลี่ย มีค่าแตกต่างกันมากในแต่ละช่วงเวลาตั้งแต่เกิดจนตาย คือในช่วงวัยเด็กวัยชรา APC จะมีค่าสูงมาก ในขณะที่ช่วงวัยทำงานจะมีค่า APC ค่อนข้างต่ำเป็นต้น สมมติฐานวงจรชีวิตมีแนวความคิดคล้ายๆกับ Friedman ที่ว่า การใช้จ่ายในการบริโภคนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้ในปัจจุบัน ตามสมมติฐานนี้ผู้บริโภคจะมีแบบแผนของรายได้ในตลอดชั่วชีวิตของเขา ในลักษณะที่ว่า รายได้จะต่ำมากในตอนต้นของชีวิตและค่อยๆ เพิ่มสูงขึ้นไปเรื่อยๆ จะมีรายได้สูงสุดในตอนกลางของชีวิต และจากนั้นจะค่อยๆ ลดลงไปจนอยู่ในระดับต่ำเกือบเท่าตอนต้นของชีวิต เหตุผลที่นำมาอธิบายคือ ประสิทธิภาพในการผลิต โดยในตอนต้นของชีวิตนั้น ผู้บริโภคมักจะมีประสิทธิภาพในการผลิตต่ำ และค่อยๆ สูงขึ้นในตอนกลางชีวิต และกลับมามีประสิทธิภาพในการผลิตตกต่ำลงอีกในตอนปลายชีวิต

ภาพที่ 2.1 สมมติฐานวงจรชีวิต

จากภาพที่ 2.1 แสดงให้เห็นแบบแผนของรายได้และการบริโภค ตามแนวคิดของสมมติฐานวงจรชีวิต

ในระยะเริ่มต้นของชีวิต (0 – a) ผู้บริโภคจะต้องกู้ยืมเงินมาใช้จ่ายในการบริโภค

ในระยะกลางของชีวิต (a – b) เขาจะเริ่มออมเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ที่ได้ก่อขึ้นในตอนต้นของชีวิตและออมไว้ใช้ในเมื่อตอนปลายชีวิตด้วย

ในช่วงปลายชีวิต (b – T) รายได้ลดลงอย่างรวดเร็ว แต่การบริโภคยังอยู่ในระดับสูงระยะนี้ผู้บริโภคจะเริ่มเอาเงินออมมาใช้ จนถึงชีวิตลง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วเรศ อุปปาดิก (2541) ได้กล่าวถึงบทบาทของเงินในระบบเศรษฐกิจทุกคนตระหนักถึงความสำคัญและให้ความสำคัญบทบาทของเงิน ทั้งนี้เนื่องจากการดำรงชีพในปัจจุบันคือ กระบวนการหาเงินมาใช้จ่ายนั่นเองไม่ว่าบุคคลนั้นจะประกอบอาชีพอะไรก็ตาม มาตรฐานการครองชีพจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปริมาณเงินที่หามาเพื่อให้มีอำนาจของการซื้อ จากสภาพเศรษฐกิจที่ผ่านมามะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเกิดการเกิดสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ระบบการธนาคารและสถาบันการเงินล้มเหลว ราคาสินค้าและผลิตภัณฑ์ตกต่ำ และบางช่วงเวลา สภาวะเศรษฐกิจกลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม ถึงแม้จะมีความผันผวนทางเศรษฐกิจ แต่เงินก็ยังคงสามารถยื่นหยัดรับใช้สังคมเศรษฐกิจของแต่ละประเทศมาจนทุกวันนี้ จะเห็นว่าระบบการเงินของแต่ละสังคมจะมีการปรับตัวเพื่อความเหมาะสมตลอดเวลา ในประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีสถาบันที่เป็นสื่อกลางทางการเงิน และมีความสัมพันธ์กันในการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีความสำเร็จนั้นส่วนหนึ่งได้ผลกระทบมาจากการขยายตัวและการกระจายอย่างทั่วถึง ของสถาบันการเงินในรูปแบบต่าง ๆ สถาบันการเงินจึงมีบทบาท ในการเกื้อหนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ อันนำไปสู่วิวัฒนาการของสถาบันการเงิน หลักการพื้นฐานของสถาบันที่เป็นสื่อกลางทางการเงิน ที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจ จะเห็นว่าตลาดการเงินและสถาบันที่เป็นสื่อกลางทางการเงิน จะมีความสำคัญมากในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน ตลาดการเงินเป็นที่อำนวยความสะดวกในการโอนหรือเปลี่ยนมือของทรัพย์สิน จากหน่วยเศรษฐกิจหนึ่งไปยังหน่วยเศรษฐกิจอีกหน่วยหนึ่ง ทั้งนี้จะมีการจัดสรรเงินทุนจากหน่วยเศรษฐกิจที่เกินดุลไปหน่วยเศรษฐกิจที่ขาดดุล จึงเกิดมีตลาดเงินที่มีการกู้ยืมเงินทุน เพื่อก่อประโยชน์ในการจัดสรรเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ หากไม่มีตลาดเงิน เงินออมที่เกินดุลย่อมเปล่าประโยชน์ (idle balance)

บุษราคัม ไกรฤทธิ (2537) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยใช้วิธีการทางเศรษฐมิติ สร้างสมการในรูปแบบการถดถอยเชิงซ้อน และ

ใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด มาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของการให้สินเชื่อแต่ละภาคกับตัวแปรต่างๆ ใช้ข้อมูลทศนิยมแบบอนุกรมเวลาระหว่างปี 2521-2534 ได้กล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของธนาคารพาณิชย์ในการระดมเงินออม จากหน่วยเศรษฐกิจที่เกินดุลไปดำเนินการจัดสรรให้กับผู้ที่ต้องการเงินทุนแต่เงินออมของคนขาดดุล ในปัจจุบันและมีไม่เพียงพอธนาคารพาณิชย์ได้ให้สินเชื่อแก่ผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล มากกว่าภาคอื่น ๆ จากข้อมูลการศึกษาปัจจัยที่ผลต่อการให้สินเชื่อต่างกันในแต่ละภาคพบว่า การสร้างผลิตภัณฑ์ภาคที่แท้จริงนั้นคือผู้กู้มีรายได้มาก ความสามารถในการชำระหนี้ย่อมมีมากขึ้น ทำให้ธนาคารพาณิชย์ต้องการปล่อยสินเชื่อตามไปด้วย ซึ่งจะเห็นว่าในการให้สินเชื่อตามแหล่งเงินทุนต้องทำการศึกษาศักยภาพของผู้กู้ว่ามีการชำระหนี้ได้ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งมีผลกระทบต่อ การให้สินเชื่อ และจะเป็นการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตรวมถึงการพัฒนาประเทศให้เจริญเติบโตอย่างทั่วถึง

นันทิกร อภิชาติบุตร (2538) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า การให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากสินเชื่อภาคเศรษฐกิจหลัก คือการให้สินเชื่อภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจการค้าส่งและค้าปลีก มาเป็นการให้สินเชื่อภาคอื่น ๆ เช่นภาคธุรกิจบริการและสินเชื่อเพื่อการอุปโภคและบริโภคส่วนบุคคลมากขึ้น แต่สัดส่วนเฉลี่ยของสินเชื่อที่สูงสุดยังอยู่ในภาคของอุตสาหกรรมและอัตราเฉลี่ยที่สูงสุดคือนสินเชื่อภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และยังพบว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโดยรวมและอัตราการขยายตัวของสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ต่างก็เปลี่ยนทิศทางไปในแนวทางเดียวกัน การปล่อยสินเชื่อของธนาคารก็มีการกำหนดนโยบายเพื่อหาลาดลูกค้าที่มีความสามารถในการชำระคืน

เอกรินทร์ เลาจริยกุล (2547) ได้ศึกษาระบบเศรษฐกิจไทยภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างชาติเข้ามามีบทบาทในระบบเศรษฐกิจไทยมากขึ้น และสืบเนื่องจากแผนแม่บททางการเงินที่ประกาศใช้เมื่อเดือน มกราคม 2547 ทำให้เกิดแรงกดดันจากการแข่งขันของธนาคารพาณิชย์ต่างชาติ ซึ่งวัดได้จากการแข่งขันกันในการปล่อยสินเชื่อ ทำให้ธนาคารพาณิชย์ไทยมีความสามารถในการทำกำไรและมีรายได้ทั้งในรูปดอกเบี้ยและมิใช่ดอกเบี้ยลดลง จากการแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาดไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดสินเชื่อบุคคลและตลาดบัตรเครดิต ในขณะที่พบว่าต้นทุนในการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยกลับเพิ่มขึ้นเนื่องจากการลงทุนในด้านภาพลักษณ์และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ทำให้ต้นทุนในระยะแรกเพิ่มขึ้น

และยังพบว่าแรงกดดันจากการแข่งขันไม่สามารถทำให้หนี้สูญของธนาคารพาณิชย์ไทยลดลง ทั้งนี้ เนื่องจากปัญหาหนี้สูญยังไม่ได้รับการแก้ไขให้ลุล่วงไป นอกจากนี้ยังพบว่าตลาดสินเชื่อไทยมีความอ่อนไหวมากขึ้น เนื่องจากพบว่าการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ต่างชาติทำให้วิกฤติทางเศรษฐกิจไทยทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการถอนเงินทุนออกไปเป็นจำนวนมากในระหว่างการเกิดภาวะตกต่ำทางเศรษฐกิจ

ผกามาศ ลิทธิวงศ์ (2540) ได้ทำการวิเคราะห์ความสามารถในการขยายสินเชื่อของธนาคารออมสินเปรียบเทียบกับธนาคารพาณิชย์ โดยกรอบการวิเคราะห์ของการศึกษาที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานของความรู้ในเรื่องปัจจัยกำหนดความสามารถในการขยายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ และมีความเข้าใจถึงพฤติกรรมของผู้เกี่ยวข้องในตลาดสินเชื่อ และยุทธศาสตร์ทางการตลาดในตลาดสินเชื่อ ตลอดจนกำหนดราคา ปริมาณ ต้นทุน รายได้ และกำไรหรือผลตอบแทนของผู้ประกอบการในตลาดสินเชื่อจากการวิเคราะห์พบว่า ธนาคารออมสินมีขีดความสามารถในการขยายสินเชื่ออยู่ในระดับต่ำกว่าธนาคารพาณิชย์ทั้งที่เป็นธนาคารในกลุ่มธนาคารขนาดใหญ่ โดยพิจารณาปัจจัยกำหนดในเรื่องปริมาณเงินฝาก ปริมาณเงินให้สินเชื่อ จำนวนสาขา จำนวนพนักงาน การปรับปรุงประสิทธิภาพและคุณภาพการให้บริการ ต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายการให้สินเชื่อและผลการดำเนินงานชี้ให้เห็นอัตราการเจริญเติบโตโดยเฉลี่ยเป็นร้อยละของสินทรัพย์รวมเงินฝาก เงินให้สินเชื่อ จำนวนพนักงานและจำนวนสาขา จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษายังได้ให้ความเห็นไว้ว่า แม้ธนาคารออมสินจะมีขีดความสามารถในการขยายสินเชื่อต่ำกว่าธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบัน แต่มีความเห็นว่าเป็นทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสมแล้ว ที่ธนาคารออมสินไม่เพียงแต่เป็นสถาบันการเงิน ที่เป็นแหล่งเงินทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อการพัฒนาประเทศแก่ภาครัฐดังเช่นเดิมเท่านั้น แต่มีการให้สินเชื่อภาคเอกชนและประชาชน มากขึ้นโดยทั่วไปมากขึ้น รัฐจึงควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมในทุกทางที่ทำให้ธนาคารออมสินได้พัฒนาการให้สินเชื่อได้คล่องตัวสะดวกรวดเร็ว และมีคุณภาพดีขึ้น เพื่อที่จะได้แข่งขันกับธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินในประเทศ ในอนาคตข้างหน้าได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระสินเชื่อสวัสดิการ สามารถแสดงขั้นตอนของ
การศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วยข้อมูล 2 ประเภทด้วยกัน คือ

3.1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ทางธนาคารออมสินสาขาต่างๆ ได้เก็บจากระบบงานสินเชื่อประจำวัน นำมารวบรวมเป็นรายงาน มีข้อมูลจากสาขาต่างๆ ตั้งแต่ ปี 2545 -2549 แยกเป็นรายการ รับ –จ่าย และแยกเป็นรายการค้างชำระที่มีระยะเวลาต่าง ๆ กัน ตั้งแต่ ค้างชำระ 8 วันไม่เกิน 3 เดือน, 3 เดือนไม่เกิน 6 เดือน และตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป นอกจากนี้ข้อมูลทุติยภูมิที่ใช้ในการศึกษานี้ยังรวมถึงเอกสารและรายงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่าง

- ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป ได้แก่ เพศ ,อายุ,รายได้ ,สถานภาพ,อายุการทำงาน, ระดับการศึกษา และอื่นๆ
- ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อ และปัญหาในการค้างชำระ เช่น จำนวนเงินที่กู้ , ลักษณะของการนำเงินกู้ไปใช้ , ปัญหาในการส่งชำระสินเชื่อ
- ประชากรและตัวอย่าง ประชากร คือ ลูกค้ำของธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ติวานนท์ ซึ่งเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ในช่วงปี 2544 -2549 จำนวน 889 ราย ขนาดของตัวอย่างหรือกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสำรวจจำนวน 202 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.72 ของประชากรทั้งหมด

3.2 วิธีการวิเคราะห์

3.2.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 1 จะนำข้อมูลของธนาคารออมสินมาใช้อธิบายลักษณะและโครงสร้างของสินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสิน การวิเคราะห์จะใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ตลอดจนตารางและแผนภูมิประกอบการอธิบาย

3.2.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) เพื่อให้บรรลุถึงการศึกษาข้อที่ 2 การวิเคราะห์จะใช้ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่าง ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์และทดสอบว่าลักษณะหรือตัวแปรที่ 1 คือ NPLs และลักษณะหรือ ตัวแปรที่ 2 คือ ข้อมูลส่วนตัวของผู้กู้เช่น อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ขนาดของครอบครัว เพศ และอื่นๆ มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกันหรือไม่ การทดสอบ ใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (χ^2)

$$\chi^2 = \sum \sum (O_{ij} - E_{ij})^2 / E_{ij} \quad \text{มี } df = (r-1)(c-1)$$

โดยที่ O_{ij} = ความถี่ของข้อมูลที่มีลักษณะหรือตัวแปรที่ 1 ในระดับที่ i และมีลักษณะที่ 2 ในระดับที่ j

E_{ij} = ข้อมูลที่คาดว่าจะอยู่ในระดับที่ i ของลักษณะที่ 1 และอยู่ในระดับที่ j ของลักษณะที่ 2

โดยที่ $i = 1, 2, \dots, r$ และ $j = 1, 2, \dots, c$

เมื่อ r = แถว และ c = สดมภ์

โดยที่ $E_{ij} = (r_i)(c_j)/n$

สำหรับหลักเกณฑ์ในการสรุปคือจะยอมรับสมมุติฐานว่าง (H_0) ถ้า ค่า P-Value ที่ได้มีค่ามากกว่า ค่านัยสำคัญ หรือค่า α ที่กำหนด

3.2.3 สมมุติฐานในการทดสอบ

- ทดสอบความเกี่ยวข้อง ของอาชีพผู้กู้ กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

H_0 = NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้กู้

H_1 = NPLs เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้กู้

- ทดสอบความเกี่ยวข้องของระดับการศึกษากับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

$H_0 =$ NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้กู้

$H_1 =$ NPLs เกี่ยวข้องอยู่กับระดับการศึกษาของผู้กู้

- ทดสอบความเกี่ยวข้องของปริมาณผู้อยู่อาศัยในครอบครัวผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

$H_0 =$ NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับปริมาณผู้อยู่อาศัยในครอบครัวของผู้กู้

$H_1 =$ NPLs เกี่ยวข้องกับปริมาณผู้อยู่อาศัยในครอบครัวของผู้กู้

- ทดสอบความเกี่ยวข้องของสถานภาพผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

$H_0 =$ NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้กู้

$H_1 =$ NPLs เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้กู้

- ทดสอบความเกี่ยวข้องของระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

$H_0 =$ NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้

$H_1 =$ NPLs เกี่ยวข้องกับระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้

- ทดสอบความเกี่ยวข้องของจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

$H_0 =$ NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้

$H_1 =$ NPLs เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้

- ทดสอบความเกี่ยวข้องของรายได้ของผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

$H_0 =$ NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้กู้

$H_1 =$ NPLs เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้กู้

บทที่ 4

หนี้ค้างชำระของสถาบันการเงินและธนาคารออมสิน

หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 นั้นสถาบันการเงินทุกแห่งได้รับผลกระทบในด้านเศรษฐกิจมากมาย แตกต่างกันไปตามความเสี่ยงของแต่ละสถาบัน แสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูล NPLs สินเชื่อแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลรวบรวมจากแบบรายการย่อ แสดงสินทรัพย์ และหนี้สินที่เปิดเผย ณ ที่ทำการของสถาบันการเงินทุกแห่ง ระหว่างปี 2544 – 2548

หน่วย:ล้านบาท

ชื่อสถาบันการเงิน	NPLs ปี 2544		NPLs ปี 2545		NPLs ปี 2546		NPLs ปี 2547		NPLs ปี 2548		Growth Rate (%)
	จำนวนเงิน	% ต่อ สินเชื่อ	จำนวนเงิน	% ต่อ สินเชื่อ	จำนวนเงิน	% ต่อ สินเชื่อ	จำนวนเงิน	% ต่อ สินเชื่อ	จำนวนเงิน	% ต่อ สินเชื่อ	
1.ธนาคารพาณิชย์ เอกชน	370,479.16	14.43	583,098.74	20.56	495,258.70	16.9	419,425.61	12.78	348,791.34	9.42	-4.50
2.ธนาคารพาณิชย์รัฐ	71,468.55	5.59	116,682.26	8.31	95,760.33	6.64	137,572.33	9.56	112,236.69	8.11	10.67
3.ธนาคารพาณิชย์ ไทย (1 + 2)	441,947.71	11.49	699,781.00	16.5	591,019.03	13.5	556,997.94	11.82	461,437.51	9.05	-1.42
4.ธนาคารพาณิชย์ ต่างประเทศ	16,590.42	3.20	42,843.11	8.91	28,132.38	6.38	13,389.47	2.63	9,284.46	1.62	-23.24
5.ธนาคารพาณิชย์ (3 + 4)	458,538.13	10.5	742,624.11	15.73	619,151.41	12.9	570,387.41	10.92	470,721.97	8.29	-2.11
6.บริษัทเงินทุน	15,458.33	9.47	24,021.69	13.96	22,249.70	10.1	21,485.34	7.64	5,925.57	3.66	-20.29
7.สถาบันการเงิน (5 + 6)	473,996.46	10.46	766,645.80	15.67	641,401.11	12.7	591,872.75	10.76	476,647.55	8.16	-2.48
8.กิจการวิเทศธุรกิจ	2,462.61	5.05	844.4	3.54	0	0	0	0	0	0	107.04
9.บริษัท เครดิตฟองซิเอร์	949.65	24.25	2,790.72	58.72	473.1	37.8	297.88	27.59	423.6	44.44	-38.46
รวม	477,408.72	10.41	770,280.92	15.7	641,874.21	12.7	592,170.63	10.7	477,071.15	8.16	-2.64

ที่มา:ธนาคารแห่งประเทศไทย

- หมายเหตุ 1. สินเชื่อแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึงเงินให้สินเชื่อ/เงินให้กู้ยืมที่สถาบันการเงินให้แก่บุคคล หรือ กิจการที่เกี่ยวข้องกันตามความหมายที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 47
2. ตั้งแต่ข้อมูลงวดเดือน ธ.ค. 2545 NPLs หมายถึง เงินให้สินเชื่อจัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานสงสัย สงสัยจะสูญ และสูญ ตามเกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทย โดยให้นำรวมเงินให้สินเชื่อจัดชั้นสงสัยจะสูญที่กันสำรองครบร้อยละ 100 ซึ่งตัดจำหน่ายออกจากบัญชีไปแล้ว

จากตารางที่ 4.1 ปี 2544 ธนาคารพาณิชย์เอกชน มีจำนวนเงินค้าง NPLs ทั้งสิ้น 370,479.16 ล้านบาท คิดเป็น 14.43% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐมี 71,468.55 ล้านบาท คิดเป็น 5.59% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ไทยมี 441,947.74 ล้านบาท คิดเป็น 11.49% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมี 16,590.42 ล้านบาท คิดเป็น 3.20% ต่อสินเชื่อ รวมธนาคารพาณิชย์มี 458,538.13 คิดเป็น 10.50% ต่อสินเชื่อ บริษัทเงินทุนมี 15,458.33 คิดเป็น 9.47% ต่อสินเชื่อ สถาบันการเงินมี 473,996.46 ล้านบาท คิดเป็น 10.46 % ต่อสินเชื่อ กิจการวิเทศชนกมี 2,462.61 ล้านบาท คิดเป็น 5.05% ต่อสินเชื่อ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์มี 949.25 คิดเป็น 24.25% ต่อสินเชื่อ และมียอดรวมทั้งสิ้น 477,408.72 ล้านบาท คิดเป็น 10.41% ต่อสินเชื่อ

ปี 2545 ธนาคารพาณิชย์เอกชน มีจำนวนเงินค้าง NPLs ทั้งสิ้น 583,098.74 ล้านบาท คิดเป็น 20.56 % ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐมี 116,682.26 ล้านบาท คิดเป็น 8.31% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ไทยมี 699,781.00 ล้านบาท คิดเป็น 16.50% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมี 42,823.11 ล้านบาท คิดเป็น 8.91% ต่อสินเชื่อ รวมธนาคารพาณิชย์มี 742,624.11 คิดเป็น 15.73% ต่อสินเชื่อ บริษัทเงินทุนมี 24,021.69 คิดเป็น 13.96% ต่อสินเชื่อ สถาบันการเงินมี 766,645.80 ล้านบาท คิดเป็น 15.67 % ต่อสินเชื่อ กิจการวิเทศชนกมี 844.40 ล้านบาท คิดเป็น 3.54% ต่อสินเชื่อ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์มี 2,790.72 คิดเป็น 58.72% ต่อสินเชื่อ และมียอดรวมทั้งสิ้น 770,280.92 ล้านบาท คิดเป็น 15.65% ต่อสินเชื่อ

ปี 2546 ธนาคารพาณิชย์เอกชน มีจำนวนเงินค้าง NPLs ทั้งสิ้น 495,258.70 ล้านบาท คิดเป็น 16.91 % ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐมี 95,760.33 ล้านบาท คิดเป็น 6.64% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ไทยมี 591,019.03 ล้านบาท คิดเป็น 13.52% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมี 28,132.38 ล้านบาท คิดเป็น 6.38% ต่อสินเชื่อ รวมธนาคารพาณิชย์มี 618,151.41 คิดเป็น 12.87% ต่อสินเชื่อ บริษัทเงินทุนมี 22,249.70 คิดเป็น 10.07% ต่อสินเชื่อ สถาบันการเงินมี 641,401.11 ล้านบาท คิดเป็น 12.74% ต่อสินเชื่อ กิจการวิเทศชนกไม่มียอด NPLs แสดงเนื่องจากการระงับการ

ให้บริการหลังปี 2545 บริษัทเครดิตฟองซิเออร์มี 2,790.72 คิดเป็น 58.72% ต่อสินเชื่อ และมียอดรวมทั้งสิ้น 641,874.21 ล้านบาท คิดเป็น 12.70% ต่อสินเชื่อ

ปี 2547 ธนาคารพาณิชย์เอกชน มีจำนวนเงินค้าง NPLs ทั้งสิ้น 419,425.61 ล้านบาท คิดเป็น 12.78 % ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐมี 137,572.33 ล้านบาท คิดเป็น 9.56% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ไทยมี 556,997.94 ล้านบาท คิดเป็น 11.82% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมี 13,389.47 ล้านบาท คิดเป็น 2.63% ต่อสินเชื่อ รวมธนาคารพาณิชย์มี 570,387.41 คิดเป็น 10.92% ต่อสินเชื่อ บริษัทเงินทุนมี 21,485.34 คิดเป็น 7.64% ต่อสินเชื่อ สถาบันการเงินมี 591,872.75 ล้านบาท คิดเป็น 10.76 % ต่อสินเชื่อ บริษัทเครดิตฟองซิเออร์มี 297.88 คิดเป็น 27.59% ต่อสินเชื่อ และมียอดรวมทั้งสิ้น 477,071.15 ล้านบาท คิดเป็น 8.16% ต่อสินเชื่อ

ปี 2548 ธนาคารพาณิชย์เอกชน มีจำนวนเงินค้าง NPLs ทั้งสิ้น 348,791.34 ล้านบาท คิดเป็น 9.42 % ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐมี 112,236.69 ล้านบาท คิดเป็น 8.11% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ไทยมี 461,437.51 ล้านบาท คิดเป็น 9.05% ต่อสินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศมี 9,284.46 ล้านบาท คิดเป็น 1.62% ต่อสินเชื่อ รวมธนาคารพาณิชย์มี 470,721.97 คิดเป็น 8.29% ต่อสินเชื่อ บริษัทเงินทุนมี 5,925.57 คิดเป็น 3.66% ต่อสินเชื่อ สถาบันการเงินมี 476,647.55 ล้านบาท คิดเป็น 8.16 % ต่อสินเชื่อ บริษัทเครดิตฟองซิเออร์มี 423.60 คิดเป็น 44.44% ต่อสินเชื่อ และมียอดรวมทั้งสิ้น 477,408.72 ล้านบาท คิดเป็น 10.41% ต่อสินเชื่อ

จะเห็นว่าสถาบันการเงินอื่นนั้นมีแนวโน้มของ NPLs ที่ลดลงโดยธนาคารพาณิชย์เอกชน มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 4.50% ต่อปี ธนาคารพาณิชย์ไทยลดลง 1.42% ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศลดลงเฉลี่ย 23.24% ต่อปี รวมธนาคารพาณิชย์ลดลงเฉลี่ย 2.11 % ต่อปี บริษัทเงินทุนลดลงเฉลี่ย 20.29% ต่อปี รวมสถาบันการเงินได้แก่ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนลดลงเฉลี่ย 2.48% ต่อปี กิจกรรมเศรษฐกิจลดลงเฉลี่ย 107.04% ต่อปี (ระงับการให้บริการในช่วงหลัง ปี 2545) บริษัทเครดิตฟองซิเออร์ลดลงเฉลี่ย 38.46% ต่อปี แต่ธนาคารพาณิชย์ของรัฐกลับมีแนวโน้มของ NPLs ที่สูงขึ้นเฉลี่ย 10.67 % ต่อปี และโดยรวมแล้วสถาบันการเงินมีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 2.64% ต่อปี

เอกรินทร์ เลาวริยกุล (2547:95) ศึกษาพบว่าสาเหตุที่ในช่วงหลังปี 2547 แนวโน้ม NPLs ของสถาบันการเงิน มีปริมาณ NPLs ที่ลดลงเนื่องจาก ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีการจัดทำ แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (Master Plan) เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาระบบสถาบันการเงินที่ชัดเจน ซึ่งได้ประกาศอย่างเป็นทางการเมื่อ 30 มกราคม 2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ต้องการให้ระบบสถาบันการเงินไทยมีการให้บริการทางการเงินอย่างทั่วถึง ทั้งทางด้านคุณภาพและปริมาณ สำหรับผู้ใช้บริการอย่างมีศักยภาพ (Potential users) โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างผู้ใช้บริการกลุ่มต่างๆ ระหว่างในเมืองและนอกเมือง
- ระบบสถาบันการเงินต้องมีประสิทธิภาพ เสถียรภาพ สามารถแข่งขันได้ และองค์ประกอบของระบบการเงินทั้งในส่วนของสถาบันการเงิน ตลาดตราสารหนี้ และตลาดตราสารทุนที่ค่อนข้างสมดุล
- ผู้บริโภคต้องได้รับความคุ้มครองและเป็นธรรม

จากแผนพัฒนาฯ ของธนาคารแห่งประเทศไทยนี้เอง เป็นส่วนช่วยผลักดันให้สถาบันการเงินต้องมีการพัฒนาประสิทธิภาพ เสถียรภาพ ให้สามารถแข่งขันได้ และองค์ประกอบของระบบการเงินทุกส่วนต้องมีการพัฒนาให้สมดุล โดยทุกสถาบันการเงินต้องดำเนินการในหลายๆ ด้าน ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาฯ การลดปริมาณ NPLs ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ

1. หนี้ค้างชำระส่วนบุคคลของสถาบันการเงิน

ธุรกิจการให้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงมากขึ้นเรื่อยๆ การค้างชำระหนี้ของผู้กู้เป็นปัญหาสำคัญต่อทุกธนาคาร โดยเฉพาะเมื่อเศรษฐกิจชะลอตัว การค้างชำระก็มีปริมาณที่สูงขึ้นเรื่อยๆ จนเป็นเหตุให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สูงมากขึ้น และหากธนาคารผู้ให้กู้ขาดการติดตามที่ดีแล้ว NPLs ก็จะสะสมมากขึ้นทั้งในส่วนของเงินต้นที่เพิ่มขึ้นและดอกเบี้ยที่ธนาคารคำนวณเพิ่มกรณีผิดนัดหรือเรียกว่า “ดอกเบี้ยปรับ” จากดอกเบี้ยเงินกู้ปกติ ซึ่ง NPLs สะสมนี้จะส่งผลรวมสู่อุด NPLs ในปีถัดๆ ไปด้วย

1.1 วัตถุประสงค์ของการให้กู้

สินเชื่อส่วนบุคคลมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในการครองชีพ ธนาคารให้กู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล อาจมีข้อกำหนดที่ลงรายละเอียดสำหรับเงินกู้ที่แตกต่างกันไป บางธนาคารให้กู้โดยกำหนดเป็นวงเงินเบิกเกินบัญชี บางแห่งกำหนดโดยแบ่งเป็นประเภทของการใช้บริการ เป็นต้น

1.2 เงินกู้ยืมเงินกู้แต่ละสถาบัน

ในส่วนของการให้บริการสินเชื่อบุคคลนั้น ธนาคารออมสินเป็นรายเดียวที่มีการให้บริการสินเชื่อสวัสดิการ ทั้งนี้เป็นนโยบายเพื่อป้องกันการกู้ซ้ำซ้อนกัน ในหลายๆ ธนาคารของผู้กู้คนเดียว แต่ธนาคารพาณิชย์อื่น ก็มีบริการสินเชื่อส่วนบุคคล ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่น

สินเชื่อเพอร์ซันนัลแคช เอ็กซ์ทราโลงของ ไทยธนาคาร เงินกู้

- รายได้ประจำเฉลี่ยต่อเดือน 10,000 บาท
- วงเงินอนุมัติที่ 20,000-150,000 บาท หรือสูงสุดไม่เกิน 5 เท่าของรายได้
- ดอกเบี้ย CLR+ 7% ขึ้นไป (CLR=20%)
- ระยะเวลาให้กู้ 12-84 เดือน
- ผู้กู้อายุ 21-59 ปี เป็นพนักงานประจำ ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ อายุงาน 1 ปี ขึ้นไป

สินเชื่อบุคคล KTC Cash Standard ของธนาคารกรุงไทย เงินกู้

- รายได้ประจำเฉลี่ยต่อเดือน 10,000 บาท
- วงเงินอนุมัติที่ สูงสุดไม่เกิน 5 เท่าของรายได้
- ดอกเบี้ย 15% ต่อปี
- ระยะเวลาให้กู้ 12- 60 เดือน
- ผู้ผู้มีรายได้ประจำ เป็นเจ้าหน้าที่บริษัท ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ อายุงาน 4 เดือน ขึ้นไป เป็นเจ้าของกิจการหรือทำธุรกิจส่วนตัว อายุงาน 1 ปีขึ้นไป

สินเชื่อบุคคล Credit Plus ของธนาคารทหารไทย เงินกู้

- อนุมัติในรูปแบบของวงเงินเบิกเกินบัญชี
- รายได้ประจำเฉลี่ยต่อเดือน 10,000 บาท สำหรับพนักงานบริษัทและ 20,000 บาท สำหรับข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- วงเงินอนุมัติที่ 30,000-500,000 บาท หรือสูงสุดไม่เกิน 3 เท่าของรายได้
- ดอกเบี้ย ไม่เกิน 28% ต่อปี

- ระยะเวลาให้กู้ 1 ปี ทบทุนวงเงินสินเชื่อทุกปี
- ผู้กู้อายุ 21-60 ปี เป็นพนักงานบริษัท ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ อายุงาน 1 ปี ขึ้นไป ประกอบธุรกิจส่วนตัว 2 ปีขึ้นไป

สินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภค ธนาคารไทยพาณิชย์

แบ่งประเภทการให้สินเชื่อตามประเภทของการใช้บริการ ได้แก่

- สินเชื่อเพื่อซื้อพาหนะ เช่น รถยนต์,รถจักรยานยนต์
- สินเชื่อเพื่อซื้อเฟอร์นิเจอร์ เช่น เครื่องเรือน,เครื่องครัว
- สินเชื่อเพื่อซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน,อุปกรณ์สำนักงาน
- สินเชื่อเพื่อซื้อเครื่องมือสื่อสาร โทรคมนาคม เช่น โทรศัพท์, จานดาวเทียม
- สินเชื่อเพื่อเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เช่น โทรทัศน์ ,ตู้เย็น

เงื่อนไข คือเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ มีรายได้มั่นคงแน่นอนและสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยชำระเงินงวดไม่น้อยกว่า 3 เท่า ระยะเวลาการผ่อนชำระไม่เกิน 5 ปี มีหลักประกันเป็นบัญชีเงินฝาก , บุคคลค้ำประกัน หรืออสังหาริมทรัพย์

1.2 หนี้ค้ำชำระ

หนี้ค้ำชำระของสถาบันการเงินเกิดขึ้นในธุรกิจหลายธุรกิจ ซึ่งมีจำนวนมากน้อยแตกต่างกันไปตามความเสี่ยงของแต่ละธุรกิจ แสดงเปรียบเทียบกันไว้ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดง NPLs ทั้งระบบจำแนกตามประเภทธุรกิจ ระหว่างปี 2545-2548

หน่วย: ล้านบาท

ประเภทธุรกิจ	2545		2546		2547		2548		Growth
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	Rate(%)
1. การเกษตร ประมง และป่าไม้	25,732	3.36	20,643	3.22	16,420	2.77	13,416	2.81	-17.03
2. การเหมืองแร่และข่อยหิน	4,569	0.59	2,689	0.42	3,879	0.66	2,882	0.60	-9.64
3. การอุตสาหกรรม	199,703	26.05	195,551	30.49	183,535	31.01	149,548	31.38	-6.96
4. การก่อสร้าง	49,115	6.41	37,837	5.90	41,721	7.05	33,155	6.96	-10.33
5. การค้าส่งและค้าปลีก	143,945	18.78	107,226	16.71					
6. การนำสินค้าเข้า	22,581	2.94	25,772	4.02	114,475	19.34	87,486	18.35	-20.47
7. การส่งสินค้าออก	18,387	2.40	20,626	3.22					
8. การธนาคารและธุรกิจการเงิน	15,298	1.99	9,392	1.46	10,000	1.69	9,054	1.90	1.31
9. ธุรกิจเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	78,736	10.27	48,056	7.49	59,951	10.13	59,073	12.39	-4.70
10. การสาธารณูปโภค	19,381	2.53	16,727	2.61	19,329	3.27	8,420	1.77	-21.79
11. การบริการ	60,786	7.93	45,100	7.03	47,639	8.05	42,686	8.96	-10.27
12. การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	128,271	16.73	111,657	17.41	94,923	16.04	69,925	14.67	-17.50
13. อื่นๆ	142	0.02	134	0.02	-	-	1,002	0.21	47.05
รวม	766,646	100	641,410	100	591,872	100	476,647	100	-12.15

หมายเหตุ: 1. ข้อมูลการเพิ่มขึ้นของ NPLs ไม่รวม สนง. วิเทศธุรกิจของ ธพ. ต่างประเทศ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

2. NPLs หมายถึง เงินให้สินเชื่อจัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน สงสัย สงสัยจะสูญ และ สูญ ตามเกณฑ์ของ ธพท.

3. ไม่รวมเงินให้สินเชื่อด้วยคุณภาพที่กองทุนฟื้นฟูฯ จะชดเชยให้หากเกิดความเสียหายขึ้น โดยธนาคารมีส่วนร่วมรับภาระความเสียหายร้อยละ 15

4. การแบ่งประเภทธุรกิจได้ปรับเปลี่ยนใหม่ตาม ISIC Code ของกระทรวงอุตสาหกรรม เริ่มตั้งแต่ไตรมาส 4 ปี 2546 เป็นต้นไป

5. หัวข้อการพาณิชย์ จะหมายรวมถึงหัวข้อการค้าส่งและค้าปลีก การนำสินค้าเข้า และการส่งสินค้าออกของการรายงานแบบเดิมสำหรับงวดมกราคม 2542-กันยายน 2546

หัวข้อการธนาคารและธุรกิจการเงิน จะหมายรวมถึงหัวข้อการธนาคารและธุรกิจการเงิน และธุรกิจเช่าซื้อ ของการรายงานแบบเดิม สำหรับงวดมกราคม 2542 - กันยายน 2546
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4.2 แสดง NPLs ทั้งระบบจำแนกตามประเภทธุรกิจ ระหว่างปี 2545-2548 ดังนี้

การเกษตร ประมง และป่าไม้ ในปี 2545 มี NPLs จำนวน 25,732 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.36 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 20,643 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.22 ของยอดรวมปี 2547 มี NPLs จำนวน 16,420 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.77 ของยอดรวมปี 2548 มี NPLs จำนวน 13,416 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.81 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 17.03 % ต่อปี

การเหมืองแร่และขุดหินในปี 2545 มี NPLs จำนวน 4,569 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.59 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 2,689 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.42 ของยอดรวมปี 2547 มี NPLs จำนวน 3,879 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.66 ของยอดรวมปี 2548 มี NPLs จำนวน 2,882 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.60 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 9.64 % ต่อปี

การอุตสาหกรรม ในปี 2545 มี NPLs จำนวน 199,703 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 26.05 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 195,551 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 30.49 ของยอดรวมปี 2547 มี NPLs จำนวน 183,535 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.01 ของยอดรวมปี 2548 มี NPLs จำนวน 149,548 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.38 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 6.69 % ต่อปี

การก่อสร้างในปี 2545 มี NPLs จำนวน 49,115 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.41 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 37,837 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.90 ของยอดรวมปี 2547 มี NPLs จำนวน 41,721 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.05 ของยอดรวมปี 2548 มี NPLs จำนวน 33,155 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.69 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 10.33 % ต่อปี

การค้าส่งและค้าปลีก ในปี 2545 มี NPLs จำนวน 143,945 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.78 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 107,226 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.71

การนำสินค้าเข้าในปี 2545 มี NPLs จำนวน 22,581 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.94 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 25,772 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.02 ล้านบาท

การส่งสินค้าออก ในปี 2545 มี NPLs จำนวน 18,387 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.40 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 20,626 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.22

และในช่วงปี 2547-2548 นั้นได้รวมยอดการค้าส่งและค้าปลีก การนำสินค้าเข้า และการส่งสินค้าออกเข้าด้วยกันแสดงเป็นข้อมูลดังนี้ ปี 2547 มี NPLs จำนวน 114,475 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 19.34 ของยอดรวมปี 2548 มี NPLs จำนวน 87,486 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.35 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 20.47 % ต่อปี

การธนาคารและธุรกิจการเงินในปี 2545 มี NPLs จำนวน 15,298 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.99 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 9,392 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.46 ของยอดรวมปี

2547 มี NPLs จำนวน 10,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.69 ของยอดรวมปี 2548 มี NPLs จำนวน 9,054 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.90 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 1.31 % ต่อปี

ธุรกิจเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ในปี 2545 มี NPLs จำนวน 78,736 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.27 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 48,056 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.49 ของยอดรวม ปี 2547 มี NPLs จำนวน 59,951 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.13 ของยอดรวมปี 2548 มี NPLs จำนวน 59,073 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.39 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 4.70 % ต่อปี

การสาธารณูปโภคในปี 2545 มี NPLs จำนวน 19,381 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.53 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 16,727 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.61 ของยอดรวมปี 2547 มี NPLs จำนวน 19,329 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.27 ของยอดรวมปี 2548 มี NPLs จำนวน 8,420 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.77 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 21.79 % ต่อปี

การบริการ ในปี 2545 มี NPLs จำนวน 60,786 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.93 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 45,100 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.03 ของยอดรวมปี 2547 มี NPLs จำนวน 47,639 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.05 ของยอดรวมปี 2548 มี NPLs จำนวน 42,686 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.96 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 10.27 % ต่อปี

การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลในปี 2545 มี NPLs จำนวน 128,271 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.73 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 111,657 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.41 ของยอดรวม ปี 2547 มี NPLs จำนวน 94,923 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.04 ของยอดรวมปี 2548 มี NPLs จำนวน 69,925 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 14.67 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 17.50 % ต่อปี

อื่นๆ ในปี 2545 มี NPLs จำนวน 142 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.02 ของยอดรวม ปี 2546 มี NPLs จำนวน 134 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.02 ของยอดรวมปี 2547 ไม่มี NPLs ปี 2548 มี NPLs จำนวน 1,002 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.21 ของยอดรวม มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น 47.05 % ต่อปี

โดยรวมทุกธุรกิจแล้วมียอดค้าง NPLS ดังนี้ ในปี 2545 มี NPLs จำนวน 766,646 ล้านบาท ปี 2546 มี NPLs จำนวน 641,410 ล้านบาท 2547 มี NPLs จำนวน 591,872 ล้านบาท ปี 2548 มี NPLs จำนวน 476,647 ล้านบาท มีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 12.15 % ต่อปี

2. หนี้ค้ำชำระของธนาคารออมสิน

2.1 วัตถุประสงค์

สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารออมสิน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตบรรเทาความเดือดร้อนในการครองชีพของประชาชน ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีความจำเป็นในการใช้จ่ายที่แตกต่างกันออกไป ตามอาชีพ ลักษณะของการนำไปใช้ หรือวงเงินที่ต้องการ

สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารออมสินได้แบ่งแยกออกเป็นหลายประเภท เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มลูกค้าและความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกันไป ดังเช่น

สินเชื่อไทรทอง เป็นสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อการอุปโภคบริโภคของกลุ่มลูกค้าที่มีฐานะมั่นคง ที่มีข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างของรัฐมีกลุ่มเป้าหมายเป็นพนักงานและลูกจ้างหน่วยงานเอกชน

สินเชื่อผู้ค้ารายย่อย เป็นสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการค้า วัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือด้านการครองชีพของประชาชนให้เหมาะสมกับศักยภาพของการประกอบการค้าของกลุ่มผู้ประกอบการรายย่อย

สินเชื่ออุทกภัยและวินาศภัย เป็นสินเชื่อบุคคลที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์อุทกภัยที่รุนแรงและสร้างความเสียหายเป็นจำนวนมาก เมื่อปี 2538 ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายให้ธนาคารออมสินดำเนินการ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดขึ้นจากอุทกภัยดังกล่าว โดยให้บริการสินเชื่อเฉพาะผู้ประสบภัยธรรมชาติเท่านั้น

สินเชื่อสวัสดิการ เป็นสินเชื่อส่วนบุคคล เพื่อการอุปโภคบริโภคของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างของรัฐ ซึ่งมีรายได้น้อย

2.2 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการให้สินเชื่อสวัสดิการ

ในการขอใช้บริการสินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสินนั้นมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการให้บริการดังนี้

สินเชื่อสวัสดิการเป็นเงินกู้ระยะปานกลาง แบบผ่อนชำระ มีวัตถุประสงค์ในการขอกู้เพื่อการอุปโภคและบริโภค มีการจ่ายเงินกู้เป็นแบบการจ่ายงวดเดียว การรับชำระให้หน่วยงานของผู้กู้รวบรวมเงิน นำส่งชำระหนี้ให้ธนาคารเป็นรายเดือน โดยธนาคารจะจ่ายเงินตอบแทนให้แก่หน่วยงาน ในอัตราร้อยละ 1 ของเงินต้นที่ได้รับชำระในเดือนนั้น

2.2.1 คุณสมบัติผู้กู้

- เป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานราชการ

- มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ และเมื่อรวมอายุผู้กู้กับระยะเวลาชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 60 ปี
- เป็นผู้ฝากประเภทใดประเภทหนึ่งของธนาคาร

2.2.2 วงเงินให้กู้

- กรณีผู้กู้สังกัดหน่วยงานทั่วไป ไม่เกินรายละ 15 เท่าของเงินเดือนของผู้กู้ แต่ไม่เกิน 200,000.-บาท
- กรณีที่ผู้กู้สังกัดหน่วยงานที่ทำข้อตกลงกับธนาคาร (ส่วนกลาง) ไม่เกินรายละ 15 เท่า ของเงินเดือนของผู้กู้ แต่ไม่เกิน 500,000.- บาท

2.2.3 ระยะเวลาชำระคืน

- กรณีผู้กู้สังกัดหน่วยงานทั่วไปไม่เกิน 5 ปี ในกรณีผู้กู้เป็นพนักงานราชการระยะเวลาชำระคืนจะต้องไม่เกินอายุสัญญาการจ้างงานที่เหลืออยู่ โดยนับตั้งแต่เดือนที่ต้อง ชำระเงินกู้ และดอกเบี้ยงวดแรกตามที่กำหนดในสัญญา
- กรณีที่ผู้กู้สังกัดหน่วยงานที่ทำข้อตกลงกับธนาคาร (ส่วนกลาง)ไม่เกิน 7 ปี ในกรณีผู้กู้เป็นพนักงานราชการ ระยะเวลาชำระคืนจะต้องไม่เกินอายุสัญญาการจ้างงานที่เหลืออยู่ โดยนับตั้งแต่เดือนที่ต้องชำระเงินกู้ และดอกเบี้ยงวดแรกตามที่กำหนดในสัญญา

2.2.4 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และอัตราดอกเบี้ยกรณีผิดนัดไม่ชำระหนี้ ให้เป็นไปตามที่ธนาคาร ประกาศกำหนด

2.2.5 หลักประกันการกู้ใช้บุคคลค้ำประกัน โดยผู้ค้ำประกันต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- เป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจหรือพนักงานราชการ
- อายุครบ 20 ปี บริบูรณ์และเมื่อรวมอายุผู้ค้ำประกันกับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ ต้องไม่เกิน 60 ปี ยกเว้น พนักงานราชการค้ำประกันได้ไม่เกินอายุสัญญาการจ้างงานที่เหลืออยู่
- ไม่เป็นผู้ค้ำประกันผู้กู้เงินสินเชื่อประเภทใดประเภทหนึ่งของธนาคาร รวมทั้งต้องมีคุณสมบัติอื่นครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่ทางธนาคารกำหนด (ประกาศธนาคาร ออมสิน ,2549)

เอกสารประกอบการกู้

- สำเนาบัตรประจำตัวผู้กู้และผู้ค้ำประกัน
- สำเนาทะเบียนบ้านผู้กู้และผู้ค้ำประกัน
- สำเนาหนังสือยินยอมให้หักเงินเดือนของผู้กู้และผู้ค้ำประกัน
- หนังสือรับรองจากผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ออกให้ของผู้กู้
- สำเนาใบสำคัญจ่ายเงินเดือนของผู้กู้และผู้ค้ำประกัน
- สำเนาหลักฐานการฝากเงินประเภทใดประเภทหนึ่งของธนาคาร

2.3 หนี้ค้างชำระธนาคารออมสิน

ธนาคารออมสินได้มีการการจัดชั้นหนี้ ซึ่งเป็นจากจัดกลุ่มสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ออกเป็น 5 ประเภท ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ปี 2547 ประกอบไปด้วยสินเชื่อจัดชั้น (Classified Debts)

- ปกติ (Standard) คือ หนี้ที่ไม่มีการค้างชำระ
- กล่าวถึงเป็นพิเศษ (Special Mentioned) คือ หนี้ที่มีการค้างชำระ 1-3 เดือน
- ต่ำกว่ามาตรฐาน (Substandard) คือ หนี้ที่มีการค้างชำระ 3-6 เดือน
- สงสัย (Doubtful) คือ หนี้ที่มีการค้างชำระ 6-12 เดือน
- สงสัยจะสูญ (Doubtful of Loss) คือ หนี้ที่มีการค้างชำระมากกว่า 12 เดือน

ในการศึกษานี้ ได้แสดงข้อมูลปริมาณเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับของธนาคารออมสิน จำแนกตามประเภทธุรกิจและการจัดชั้นใน ปี พ.ศ.2546 -2548 ไว้ในตารางที่ 4.3 - 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงปริมาณเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับของธนาคารออมสิน
จำแนกตามประเภทธุรกิจและการจัดชั้นในปี พ.ศ.2546

หน่วย: ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ	ปกติ	กล่าวถึง เป็นพิเศษ	ต่ำกว่า มาตรฐาน	สงสัย	สงสัยจะสูญ		รวม
					เกิน 1-2 ปี	เกิน 2 ปี	
เพื่อที่อยู่อาศัย	80,812.38	1,480.44	801.84	761.39	807.38	3,062.06	87,725.49
บุคคล	48,263.83	428.41	245.93	226.6	182.06	217.17	49,569.10
ธุรกิจขนาดใหญ่	8,741.10	0.00	0.00	0.00	0.00	800.00	9,541.10
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	14,910.12	858.81	250.72	279.00	272.76	506.53	17,077.94
เพื่อสังคมและชุมชน	89,103.38	300.55	176.49	153.60	125.74	20.00	89,879.76
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	32,242.68	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	32,242.68
รวม	274,078.49	3068.21	1,474.98	1,420.59	1,387.94	4,605.76	286,035.97
ดอกเบี้ยค้างรับ	1,576.31	0.00	0.00	0.00	0.00	40.75	1,617.06
รวม	275,654.80	3,068.21	1,474.98	1,420.59	1,387.94	4,646.51	287,653.03

ที่มา: ธนาคารออมสิน, 2546

หมายเหตุ: สินเชื่อที่นำมาจัดชั้น ได้รวมเงินเบิกเกินบัญชีไว้ด้วย สำหรับเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2546 จำนวน 45,527.43 ล้านบาท แสดงไว้ในสินเชื่อประเภทเพื่อสังคมและชุมชน

จากตารางที่ 4.3 ในปี 2546 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยมีหนี้ปกติจำนวน 80,812.38 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 1,480.44 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 801.84 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 761.39 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 807.38 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 3,062.06 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 87,725.49 ล้านบาท

ในปี 2546 สินเชื่อบุคคล (สินเชื่อสวัสดิการรวมอยู่ในส่วนนี้) มีหนี้ปกติจำนวน 48,268.83 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 428.41 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 245.93 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 226.60 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 182.06 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 217.17 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 49,569.00 ล้านบาท

ในปี 2546 สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ มีหนี้ปกติจำนวน 8,741.10 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 800.00 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 9,541.10 ล้านบาท

ในปี 2546 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีหนี้ปกติจำนวน 14,910.12 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 858.81 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 250.72 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญจำนวน 279.00 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 272.76 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 506.53 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 17,077.94 ล้านบาท

ในปี 2546 สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน มีหนี้ปกติ 89,103.38 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 300.55 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 176.49 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 153.60 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 125.74 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 20.00 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 89,879.76 ล้านบาท

ในปี 2546 สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ มีหนี้ปกติจำนวน 32,242.68 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 32,242.68 ล้านบาท

โดยสรุป ในปี 2546 ธนาคารออมสินมีเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับจำแนกตามประเภทธุรกิจและการจัดชั้น ดังนี้ มีหนี้ปกติจำนวน 275,654.80 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 3,068.21 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 1,474.98 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 1,420.59 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 1,387.94 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 4,646.51 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 287,653.03 ล้านบาท

ตารางที่ 4.4 แสดงปริมาณเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับของธนาคารออมสิน
จำแนกตามประเภทธุรกิจและการจัดชั้นใน ปี พ.ศ.2547

ประเภทสินเชื่อ	ปกติ	กล่าวถึง เป็นพิเศษ	ต่ำกว่า มาตรฐาน	สงสัย	หน่วย:ล้านบาท		รวม
					สงสัยจะสูญ เกิน 1-2 ปี	เกิน 2 ปี	
เพื่อที่อยู่อาศัย	94,744.47	3,447.46	1,031.95	930.19	858.97	3,279.96	104,293.00
บุคคล	56,694.69	1,464.90	356.26	275.45	221.21	300.88	59,313.39
ธุรกิจขนาดใหญ่	9,126.10	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	9,126.10
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	19,974.44	634.02	343.20	256.62	241.53	634.87	22,084.68
เพื่อสังคมและชุมชน	94,295.93	394.57	160.68	184.76	158.23	102.71	95,296.88
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	56,202.64	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	56,202.64
รวม	331,038.27	5,940.95	1,892.09	1,647.02	1,479.94	4,318.42	346,316.69
ดอกเบี้ยค้างรับ	1,706.21	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1,706.21
รวม	332,744.48	5,940.95	1,892.09	1,647.02	1,479.94	4,318.42	348,022.90

ที่มา: ธนาคารออมสิน, 2547

หมายเหตุ: สินเชื่อที่นำมาจัดชั้น ได้รวมเงินเบิกเกินบัญชีไว้ด้วย สำหรับเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 จำนวน 28432.56 ล้านบาท แสดงไว้ในสินเชื่อประเภทเพื่อสังคมและชุมชน

จากตารางที่ 4.4 ในปี 2547 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยมีหนี้ปกติจำนวน 94,744.47 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 3,447.46 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 1,031.95 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 930.19 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 858.97 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 3,279.96 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 104,293.00 ล้านบาท

ในปี 2547 สินเชื่อบุคคล (สินเชื่อสวัสดิการรวมอยู่ในส่วนนี้) มีหนี้ปกติจำนวน 56,694.69 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 1,464.90 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 356.26 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 275.45 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 221.21 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 300.88 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 59,313.39 ล้านบาท

ในปี 2547 สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ มีหนี้ปกติจำนวน 9,126.10 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 9,126.10 ล้านบาท

ในปี 2547 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีหนี้ปกติจำนวน 19,974.44 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 634.02 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 343.20 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญจำนวน 256.62 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 241.53 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 634.87 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 22,084.68 ล้านบาท

ในปี 2547 สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน มีหนี้ปกติ 94,295.93 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 394.57 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 160.68 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญจำนวน 184.76 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 158.23 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 302.71 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 95,296.88 ล้านบาท

ในปี 2547 สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ มีหนี้ปกติจำนวน 56,202.64 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 56,202.64 ล้านบาท

โดยสรุป ในปี 2547 ธนาคารออมสินมีเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับจำแนกตามประเภทธุรกิจและการจัดชั้น ดังนี้ มีหนี้ปกติจำนวน 331,038.27 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 5,904.95 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 1,892.09 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญจำนวน 1,647.02 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 1,479.94 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 4,318.42 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 346,316.69 ล้านบาท

ตารางที่ 4.5 แสดงปริมาณเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับของธนาคารออมสิน
จำแนกตามประเภทธุรกิจและการจัดชั้นใน ปี พ.ศ. 2548

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินเชื่อ	ปกติ	กล่าวถึง	ต่ำกว่า	สงสัย	สงสัยจะสูญ		รวม
		เป็นพิเศษ	มาตรฐาน		เกิน 1-2 ปี	เกิน 2 ปี	
เพื่อที่อยู่อาศัย	100,828.99	2,460.73	1,489.34	1,633.52	1,419.81	3,582.53	111,414.92
บุคคล	73,482.63	956.74	523.94	507.90	354.41	525.48	76,351.10
ธุรกิจขนาดใหญ่	17,283.00	50.00	522.72	194.89	0.00	0.00	18,050.61
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	20,852.95	631.79	381.92	721.06	380.46	638.63	23,606.81
เพื่อสังคมและชุมชน	41,512.04	679.39	401.00	477.32	341.54	224.60	43,635.89
ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ	104,403.26	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	104,403.26
รวม	358,363.27	4,788.65	3,318.92	3,534.69	2,496.22	4,971.24	377,472.99
ดอกเบี้ยค้างรับ	1,871.53	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1,871.53
รวม	718,597.67	9,567.30	6,637.84	-	2,496.22	-	379,344.52

ที่มา: ธนาคารออมสิน, 2548

หมายเหตุ: สินเชื่อที่นำมาจัดชั้น ได้รวมเงินเบิกเกินบัญชีไว้ด้วย สำหรับเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2548 จำนวน 31,957.03 ล้านบาท แสดงไว้ในสินเชื่อประเภทเพื่อสังคมและชุมชน

จากตารางที่ 4.5 ในปี 2548 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยมีหนี้ปกติจำนวน 100,828.99 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 2,460.73 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 1,489.34 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 1,633.52 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 1,419.81 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 3,582.53 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 111,414.92 ล้านบาท

ปี 2548 สินเชื่อบุคคล (สินเชื่อสวัสดิการรวมอยู่ในส่วนนี้) มีหนี้ปกติจำนวน 73,482.63 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 956.74 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 523.94 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 507.90 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 354.41 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 525.48 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 76,351.10 ล้านบาท

ปี 2548 สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ มีหนี้ปกติจำนวน 17,283.40 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 50.00 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 522.72 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 194.89 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 9,126.10 ล้านบาท

ปี 2548 สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีหนี้ปกติจำนวน 20,852.95 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 631.79 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 381.92 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 721.06 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 380.46 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 638.63 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 23,606.81 ล้านบาท

ปี 2548 สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน มีหนี้ปกติ 104,403.26 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 679.39 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 401 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 477.32 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 351.54 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 224.60 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 106,527.61 ล้านบาท

ปี 2548 สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ มีหนี้ปกติจำนวน 41,512.04 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 56,202.64 ล้านบาท

โดยสรุป ปี 2548 ธนาคารออมสินมีเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับจำแนกตามประเภทธุรกิจและการจัดชั้น ดังนี้ มีหนี้ปกติจำนวน 358,363.27 ล้านบาท หนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษจำนวน 4,778.65 ล้านบาท หนี้ต่ำกว่ามาตรฐานจำนวน 3,318.92 ล้านบาท หนี้สงสัยจำนวน 3,534.69 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 1-2 ปี จำนวน 2,496.22 ล้านบาท หนี้สงสัยจะสูญเกิน 2 ปี จำนวน 4,971.24 ล้านบาท เป็นยอดรวมทั้งสิ้น 377,462.99 ล้านบาท

โดยมีอัตราการกันสำรองของสินเชื่อดังนี้

- สินเชื่อจัดชั้นปกติมีอัตราการกันสำรองของสินเชื่อ 1%
- สินเชื่อจัดชั้นกล่าวถึงพิเศษมีอัตราการกันสำรองของสินเชื่อ 2%
- สินเชื่อจัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานมีอัตราการกันสำรองของสินเชื่อ 20%
- สินเชื่อจัดชั้นสงสัยมีอัตราการกันสำรองของสินเชื่อ 50%
- สินเชื่อจัดชั้นสงสัยจะสูญมีอัตราการกันสำรองของสินเชื่อ 100%

โดยการศึกษาในครั้งนี้ ศึกษาถึง NPLs ในความหมายว่า เงินให้สินเชื่อค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 3 เดือน นับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระตามสัญญา จึงนำข้อมูลการจัดชั้นหนี้เพียง 3 ชั้น ในการศึกษา ได้แก่

- สินเชื่อจัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน
- สินเชื่อจัดชั้นสงสัย
- สินเชื่อจัดชั้นสงสัยจะสูญ

ซึ่งแสดงเป็นข้อมูล NPLs จำแนกตามประเภทสินเชื่อของธนาคารออมสิน ปี 2546-2548 ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ข้อมูล NPLs จำแนกตามประเภทสินเชื่อของธนาคารออมสิน ระหว่างปี 2546-2548

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทเงินให้ สินเชื่อ	ปี 2546			ปี 2547			ปี 2548			Growth Rate (ร้อยละ)
	จำนวน เงิน	หนี้ค้าง ชำระ เกิน 3 เดือน	NPLs (ร้อยละ)	จำนวน เงิน	หนี้ค้าง ชำระ เกิน 3 เดือน	NPLs (ร้อยละ)	จำนวน เงิน	หนี้ค้าง ชำระ เกิน 3 เดือน	NPLs (ร้อยละ)	
สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	87,725	5,433	6.19	104,293	6,101	5.85	111,415	8,125	7.29	20.12
สินเชื่อบุคคล	49,569	872	1.76	75,951	1,154	1.52	76,351	1,912	2.50	39.26
สินเชื่อธุรกิจขนาด ใหญ่	9,541	0	-	9,126	0	-	18,051	718	3.98	-
สินเชื่อธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม	17,078	1,309	7.66	19,408	1,476	7.61	23,607	2,122	8.99	24.15
สินเชื่อเพื่อสังคมและ ชุมชน	89,898	476	0.53	95,297	606	0.64	106,527	1,444	1.36	55.49
สินเชื่อภาครัฐและ รัฐวิสาหกิจ	32,243	0	-	42,242	0	-	41,512	0	-	-
เงินให้สินเชื่อรวม	286,054	8,889	3.11	346,317	9,337	2.70	377,463	14,321	3.79	23.85

ที่มา : การคำนวณจากตารางที่ 4.3-4.5

จากตารางที่ 4.6 ปี 2546 ธนาคารออมสินมีการให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย จำนวน 87,725 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 5,433 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.19 ปี 2547 จำนวน 104,293 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 6,101 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.85 ปี 2548 จำนวน 111,415 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 8,125 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.29 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2546-2548 ร้อยละ 20.12 ต่อปี

ปี 2546 ธนาคารออมสินมีการให้สินเชื่อบุคคล จำนวน 49,569 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 872 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.76 ปี 2547 จำนวน 75,951 ล้านบาท เป็น

หนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 1,154 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.52 ปี 2548 จำนวน 76,351 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 1,912 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.50 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2546-2548 ร้อยละ 39.26 ต่อปี

ปี 2546 ธนาคารออมสินมีการให้สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ จำนวน 9,541 ล้านบาท เป็นไม่มีหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือน ปี 2547 จำนวน 9,126 ล้านบาท ไม่มีหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือน ปี 2548 จำนวน 18,051 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 718 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.19 และมีแนวโน้มเพิ่ม ในช่วงปี 2546-2548 ร้อยละ 0.19 ต่อปี

ปี 2546 ธนาคารออมสินมีการให้สินเชื่อธุรกิจกลางและขนาดย่อม จำนวน 17,078 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 1,309 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.66 ปี 2547 จำนวน 19,408 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 1,476 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.61 ปี 2548 จำนวน 23,607 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 2,122 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.99 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2546-2548 ร้อยละ 24.15 ต่อปี

ปี 2546 ธนาคารออมสินมีการให้สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน จำนวน 89,898 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 476 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.53 ปี 2547 จำนวน 95,297 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 606 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.64 ปี 2548 มีการให้สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน จำนวน 106,527 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือนจำนวน 1,444 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.36 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี 2546-2548 ร้อยละ 55.49 ต่อปี

ปี 2546 ธนาคารออมสินมีการให้สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ จำนวน 32,243 ล้านบาท ไม่มีหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือน ปี 2547 จำนวน 42,242 ล้านบาท ไม่มีหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือน 2548 มีการให้สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ จำนวน 41,512 ล้านบาท ไม่มีหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือน

โดยสรุป ในปี 2546 ธนาคารมีเงินให้สินเชื่อรวมทั้งสิ้น 286,054 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระเกิน 3 เดือน 8,889 ล้านบาท คิดเป็น NPLs ร้อยละ 3.11 ปี 2547 ธนาคารมีเงินให้สินเชื่อรวมทั้งสิ้น 346,317 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระรวมทั้งสิ้น 9,337 ล้านบาท คิดเป็น NPLs ร้อยละ 2.70 ปี 2548 ธนาคารมีเงินให้สินเชื่อรวมทั้งสิ้น 377,463 ล้านบาท เป็นหนี้ค้างชำระรวมทั้งสิ้น 14,321 ล้านบาท คิดเป็น NPLs ร้อยละ 3.79 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2547-2548 ร้อยละ 23.85 ต่อปี

3. หนี้ค้างชำระของธนาคารออมสิน ภาค 3 ศูนย์ฯ ดิวานนท์

ธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯ ดิวานนท์ ประกอบไปด้วย สาขาทั้งสิ้น 10 สาขา สถานที่ตั้งอยู่ในเขต จ.นนทบุรี และพื้นที่กรุงเทพฯ บางส่วน ซึ่งเรียกได้ว่าอยู่ในเขตกรุงเทพปริมณฑล ซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยราชการมากมาย เช่น หน่วยราชการทหารหลายหน่วย ได้แก่ กรมพลธิการทหารบก , หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา , สำนักโยธาธิการทหารบก เป็นต้น สถานีตำรวจ, หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด , องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสังกัดอยู่ในพื้นที่ให้บริการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ เช่น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค , การไฟฟ้าฝ่ายผลิต, ไปรษณีย์ เป็นต้น จึงมีความสามารถในการให้สินเชื่อในอัตราส่วนที่สูงมากขึ้นทุกปี และมีลูกค้ารายใหม่เข้ามาใช้บริการอย่างต่อเนื่อง แต่ทั้งนี้ก็มีผู้กู้บางส่วนที่ไม่สามารถชำระเงินกู้ได้ตามกำหนด จนเป็นเหตุให้ธนาคารเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในที่สุด

ในช่วงปี 2544-2548 ธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ดิวานนท์ ได้มีการให้บริการสินเชื่อสวัสดิการให้แก่ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานราชการ โดยมีการอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการในสาขาของธนาคารออมสินศูนย์ฯ ดิวานนท์ ทั้ง 10 สาขา ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนเงินอนุมัติสินเชื่อของธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ติวานนท์ระหว่าง
ปี 2545-2548

หน่วย : บาท

ที่	สาขา	ปี 2545		ปี 2546		ปี 2547		ปี 2548		Growth Rate (%)
		ราย	จำนวนเงิน	ราย	จำนวนเงิน	ราย	จำนวนเงิน	ราย	จำนวนเงิน	
1	ติวานนท์	1	200,000.00	0	0	1	100,000.00	15	2,130,000.00	-
2	เตาปูน	4	210,000.00	9	647,815.58	18	1,423,560.00	21	1,620,000.00	69.17
3	ประชาชื่น	33	2,610,000.00	20	1,725,000.00	13	1,130,000.00	33	3,900,000.00	7.820
4	พญ์เพชร	4	280,000.00	12	830,000.00	12	730,000.00	7	850,000.00	32.03
5	นนทบุรี	19	1,610,000.00	59	5,835,000.00	58	8,100,000.00	33	4,558,000.00	34.50
6	บางบัวทอง	n/a	n/a	5	415,000.00	17	1,530,000.00	10	820,000.00	-
7	บางกรวย	11	1,190,000.00	13	1,444,000.00	23	1,946,756.80	11	1,248,000.00	4.42
8	บางใหญ่	12	987,000.00	2	350,000.00	6	561,052.14	7	670,000.00	-6.90
9	ปากเกร็ด	14	1,170,000.00	8	710,000.00	5	320,000.00	3	370,000.00	-42.51
10	แคราย	15	1,225,000.00	1	150,000.00	13	1,200,000.00	18	900,000.00	11.55
รวมศูนย์ติวานนท์		113	9,482,000.00	129	12,106,815.58	166	17,041,368.94	158	17,066,000.00	21.05

ที่มา : ธนาคารออมสิน

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นถึงจำนวนเงินอนุมัติสินเชื่อของธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ติวานนท์ระหว่างปี 2545-2548 แยกเป็นรายสาขาโดยปี 2545 มีการอนุมัติ 1 ราย เป็นเงิน 200,000 บาท ปี 2546 ไม่มีการอนุมัติ ปี 2547 มีการอนุมัติ 1 ราย เป็นเงิน 100,000 บาท และปี 2548 มีการอนุมัติ 15 ราย เป็นเงิน 2,130,000 บาท

สาขาเตาปูน ปี 2545 มีการอนุมัติ 4 ราย เป็นเงิน 210,000 บาท ปี 2546 มีการอนุมัติ 9 ราย เป็นเงิน 647,815.58 บาท ปี 2547 มีการอนุมัติ 18 ราย เป็นเงิน 1,423,560 บาท และปี 2548 มีการอนุมัติ 21 ราย เป็นเงิน 1,620,000 บาท และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 69.17% ต่อปี

สาขาประชาชื่น ปี 2545 มีการอนุมัติ 33 ราย เป็นเงิน 2,610,000 บาทปี 2546 มีการอนุมัติ 20 ราย เป็นเงิน 1,725,000 บาท ปี 2547 มีการอนุมัติ 13 ราย เป็นเงิน 1,130,000 บาท และปี 2548 มีการอนุมัติ 33 ราย เป็นเงิน 3,900,000บาท และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 7.82% ต่อปี

สาขาพงษ์เพชร ปี 2545 มีการอนุมัติ 4 ราย เป็นเงิน 280,000 บาท ปี 2546 มีการอนุมัติ 12 ราย เป็นเงิน 830,000 บาท ปี 2547 มีการอนุมัติ 12 ราย เป็นเงิน 730,000 บาท และปี 2548 มีการอนุมัติ 7 ราย เป็นเงิน 850,000 บาท และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 32.03 % ต่อปี

สาขานนทบุรี ปี 2545 มีการอนุมัติ 19 ราย เป็นเงิน 1,610,000 บาท ปี 2546 มีการอนุมัติ 59 ราย เป็นเงิน 5,835,000 บาท ปี 2547 มีการอนุมัติ 58 ราย เป็นเงิน 8,100,000 บาท และปี 2548 มีการอนุมัติ 33 ราย เป็นเงิน 4,558,000 บาท และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 34.50 % ต่อปี

สาขาบางบัวทอง ปี 2545 ไม่มีการอนุมัติ ปี 2546 มีการอนุมัติ 5 ราย เป็นเงิน 415,000 บาท ปี 2547 มีการอนุมัติ 17 ราย เป็นเงิน 1,530,000 บาท และปี 2548 มีการอนุมัติ 10 ราย เป็นเงิน 820,000 บาท

สาขาบางกรวย ปี 2545 มีการอนุมัติ 11 ราย เป็นเงิน 1,190,000 บาทปี 2546 มีการอนุมัติ 13 ราย เป็นเงิน 1,444,000 บาท ปี 2547 มีการอนุมัติ 23 ราย เป็นเงิน 1,945,756.80 บาท และปี 2548 มีการอนุมัติ 11 ราย เป็นเงิน 1,248,000 บาท และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 4.42% ต่อปี

สาขาบางใหญ่ ปี 2545 มีการอนุมัติ 12 ราย เป็นเงิน 987,000 บาทปี 2546 มีการอนุมัติ 2 ราย เป็นเงิน 350,000 บาท ปี 2547 มีการอนุมัติ 6 ราย เป็นเงิน 561,052.14 บาท และปี 2548 มีการอนุมัติ 7 ราย เป็นเงิน 670,000 บาท และมีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 6.90% ต่อปี

สาขาปากเกร็ด ปี 2545 มีการอนุมัติ 14 ราย เป็นเงิน 1,170,000 บาทปี 2546 มีการอนุมัติ 8 ราย เป็นเงิน 710,000 บาท ปี 2547 มีการอนุมัติ 5 ราย เป็นเงิน 320,000 บาท และปี 2548 มีการอนุมัติ 3 ราย เป็นเงิน 370,000 บาท และมีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 42.51 % ต่อปี

สาขาแคราย ปี 2545 มีการอนุมัติ 15 ราย เป็นเงิน 1,225,000 บาทปี 2546 มีการอนุมัติ 1 ราย เป็นเงิน 150,000 บาท ปี 2547 มีการอนุมัติ 13 ราย เป็นเงิน 1,200,000 บาท ปี 2548 มีการอนุมัติ 18 ราย เป็นเงิน 900,000 บาท และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 11.55 % ต่อปี

รวมศูนย์ฯดิวานนท์ ปี 2545 มีการอนุมัติ 113 ราย เป็นเงิน 9,482,000 บาท ปี 2546 มีการอนุมัติ 129 ราย เป็นเงิน 12,106,815.58 บาท ปี 2547 มีการอนุมัติ 166 ราย เป็นเงิน 17,041,368.94 บาท ปี 2548 มีการอนุมัติ 158 ราย เป็นเงิน 17,066,000 บาท และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 21.05 % ต่อปี

ตารางที่ 4.8 แสดงข้อมูล NPLs สินเชื่อสวัสดิการธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ดิวานนท์ ระหว่าง
ปี 2545-2548

หน่วย : บาท

ที่	สาขา	NPLs ปี 2545		NPLs ปี 2546		NPLs ปี 2547		NPLs ปี 2548		Growth Rate (%)
		ราย	จำนวนเงิน	ราย	จำนวนเงิน	ราย	จำนวนเงิน	ราย	จำนวนเงิน	
1	ดิวานนท์	0	0	0	0	0	0	0	0	0.00
2	เตาปูน	8	220,785.38	2	38,287.62	4	38,431.36	4	88,007.99	-27.56
3	ประชาชื่น	5	115,485.60	12	460,240.42	8	323,032.44	47	2,768,318.06	91.77
4	พญาเพชร	25	658,660.50	23	541,185.83	31	1,107,932.03	28	1,164,129.46	24.25
5	นนทบุรี	12	224,674.69	26	617,009.22	30	728,930.61	37	939,775.63	44.60
6	บางบัวทอง	6	229,699.95	8	172,688.99	10	211,944.26	9	200,853.15	-1.98
7	บางกรวย	18	696,325.87	50	2,800,097.25	47	2,557,474.93	48	2,722,519.27	40.00
8	บางใหญ่	12	402,819.58	21	607,445.44	21	666,938.79	36	1,865,660.44	45.61
9	ปากเกร็ด	18	623,390.00	17	768,232.26	14	749,799.15	19	884,132.59	10.24
10	แคราย	n/a	n/a	15	235,445.22	9	294,833.51	15	442,580.00	31.56
รวมศูนย์ฯดิวานนท์		104	3,171,841.57	174	6,240,632.25	174	6,679,317.08	243	11,075,976.59	38.19

ที่มา : ธนาคารออมสิน

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นถึงยอดค้าง NPLs สินเชื่อของธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ดิวานนท์ระหว่างปี 2545-2548 แยกเป็นรายสาขาโดยสาขาดิวานนท์เป็นสาขาเปิดใหม่ไม่มีการอนุมัติสินเชื่อในปี 2545 จึงยังไม่มียอดค้าง และสาขาทราบถึงปัญหาการค้างชำระจึงให้ความสำคัญในการอนุมัติสินเชื่อมากขึ้น ทำให้ปี 2545-2548 ไม่มียอดค้างเช่นกัน

สาขาเตาปูน มียอดค้าง NPLs ดังนี้ ปี 2545 จำนวน 8 ราย เป็นเงิน 220,785.38 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.45 ปี 2546 จำนวน 2 ราย เป็นเงิน 38,287.62 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.99 ปี 2547 จำนวน 4 ราย เป็นเงิน 38,431.36 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.37 ปี 2548 จำนวน 4 ราย เป็นเงิน 88,007.99 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.65 และมีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 27.56 % ต่อปี

สาขาประชาชื่น มียอดค้าง NPLs ดังนี้ ปี 2545 จำนวน 5 ราย เป็นเงิน 115,485.60 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.49 ปี 2546 จำนวน 12 ราย เป็นเงิน 460,240.42 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.49 ปี 2547 จำนวน 8 ราย เป็นเงิน 323,032.44 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.18 ปี 2548 จำนวน 47 ราย เป็นเงิน 2,768,319.06 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.15 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 91.77 % ต่อปี

สาขาพงษ์เพชร มียอดค้าง NPLs ดังนี้ ปี 2545 จำนวน 25 ราย เป็นเงิน 658,660.50 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.32 ปี 2546 จำนวน 23 ราย เป็นเงิน 541,185.83 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.32 ปี 2547 จำนวน 31 ราย เป็นเงิน 1,107,932.03 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.23 ปี 2548 จำนวน 28 ราย เป็นเงิน 1,164,129.46 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.94 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 24.25 % ต่อปี

สาขานนทบุรี มียอดค้าง NPLs ดังนี้ ปี 2545 จำนวน 12 ราย เป็นเงิน 224,674.69 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.06 ปี 2546 จำนวน 26 ราย เป็นเงิน 617,009.22 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.90 ปี 2547 จำนวน 30 ราย เป็นเงิน 728,930.61 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.10 ปี 2548 จำนวน 37 ราย เป็นเงิน 939,775.63 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.59 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 44.60 % ต่อปี

สาขาบางบัวทอง มียอดค้าง NPLs ดังนี้ ปี 2545 จำนวน 6 ราย เป็นเงิน 229,699.95 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.23 ปี 2546 จำนวน 8 ราย เป็นเงิน 172,388.99 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.41 ปี 2547 จำนวน 10 ราย เป็นเงิน 3211,944.26 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.58 ปี 2548 จำนวน 9 ราย เป็นเงิน 200,853.15 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.03 และมีแนวโน้มที่ลดลงเฉลี่ย 1.98 % ต่อปี

สาขาบางกรวย มียอดค้าง NPLs ดังนี้ ปี 2545 จำนวน 18 ราย เป็นเงิน 696,325.87 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.62 ปี 2546 จำนวน 50 ราย เป็นเงิน 2,800,097.25 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.62 ปี 2547 จำนวน 47 ราย เป็นเงิน 2,557,474.93 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.25 ปี 2548 จำนวน 48 ราย เป็นเงิน 2,722,519.27 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.78 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 40.00 % ต่อปี

สาขาบางใหญ่ มียอดค้าง NPLs ดังนี้ ปี 2545 จำนวน 12 ราย เป็นเงิน 402,819.58 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.38 ปี 2546 จำนวน 21 ราย เป็นเงิน 607,445.44 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.37 ปี 2547 จำนวน 21 ราย เป็นเงิน 666,938.79 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.79 ปี 2548 จำนวน 36 ราย เป็นเงิน 1,865,660.44 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.41 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 45.61 % ต่อปี

สาขาปากเกร็ด มียอดค้าง NPLs ดังนี้ ปี 2545 จำนวน 18 ราย เป็นเงิน 623,390 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.17 ปี 2546 จำนวน 17 ราย เป็นเงิน 768,232.26 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.98 ปี 2547 จำนวน 14 ราย เป็นเงิน 749,799.15 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.40 ปี 2548 จำนวน 19 ราย เป็นเงิน 884,132.59 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.57 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 10.24 % ต่อปี

สาขาแคทราย มียอดค้าง NPLs ดังนี้ ปี 2546 จำนวน 15 ราย เป็นเงิน 235,445.22 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.02 ปี 2547 จำนวน 9 ราย เป็นเงิน 294,833.51 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.54 ปี 2548 จำนวน 15 ราย เป็นเงิน 442,580 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.18 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 31.56% ต่อปี

รวมศูนย์คิววานนท์ มียอดค้าง NPLs รวมดังนี้ปี 2545 จำนวน 104 ราย เป็นเงิน 3,171,841.57 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.63 ปี 2546 จำนวน 174 ราย เป็นเงิน 6,240,632.25 บาท คิดเป็น

ร้อยละ 3.75 ปี 2547 จำนวน 174 ราย เป็นเงิน 6,679,317.08 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.33 ปี 2548 จำนวน 243 ราย เป็นเงิน 11,075,976.59 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.18 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 38.19 % ต่อปี

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูล NPLs สิ้นเชื้อบุคคลของธนาคารออมสินระหว่างปี 2546-2548 จากตารางที่ 4.6 แล้ว พบว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นเฉลี่ย 39.26% ต่อปี และของธนาคารออมสิน ศูนย์ฯ ติวานนท์ มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 38.19 % ต่อปี ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระของสินเชื่อสวัสดิการ:กรณีศึกษา ธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ธุรกิจสินเชื่อและบริการติวานนท์ ในการศึกษาในตัวแปรหรือปัจจัยจำแนกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวแปรลักษณะที่ 1 คือ หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือยอดค้าง NPLs และตัวแปรลักษณะที่ 2 คือปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมของลูกค้านาคาร

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของลูกค้านาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ติวานนท์

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของลูกค้านาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ติวานนท์

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของลูกค้านาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ติวานนท์

ในการศึกษานี้ได้จำแนกปัจจัยส่วนบุคคลตามระดับยอดค้าง NPLs โดยกำหนดระดับยอดค้าง NPLs เป็น 3 ระดับ คือ ยอดค้าง NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท ยอดค้าง NPLs ระหว่าง 5,001-10,000 บาท และยอดค้าง NPLs ตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสำรวจนี้มีจำนวน 202 คน จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 889 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.72 ของประชากรทั้งหมด

1. เพศกับ NPLs

จากผลการสำรวจได้นำมาประมวลผลเพื่อทราบระดับยอดค้าง NPLs กับเพศ ผลของการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และยอดค้าง NPLs

ยอดค้าง NPLs (บาท)	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
น้อยกว่า 5,000	20 (9.90)	19(9.41)	39(19.31)
5,001-10,000	27(13.37)	19(9.41)	46(22.77)
10,001 ขึ้นไป	48(23.76)	69(34.16)	117(57.92)
รวม	95(47.03)	107(52.97)	202(100)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามของผู้วิจัย ในช่วงเดือน เมษายน 2550

ตารางที่ 5.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

ยอดค้าง NPLs (บาท)	สถานภาพ			รวม
	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า	
น้อยกว่า 5,000	16(7.92)	20(9.90)	3(1.49)	39(19.31)
5,001-10,000	18(8.91)	25(12.38)	3(1.49)	46(22.77)
10,001 ขึ้นไป	47(23.27)	60(29.70)	10(4.95)	117(57.92)
รวม	81(40.10)	105(51.98)	16(7.92)	202(100)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามของผู้วิจัยในช่วงเดือน เมษายน 2550

จากตารางที่ 5.1 พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ เพศชาย 95 คนคิดเป็นร้อยละ 47.03 และเพศหญิง 107 คน คิดเป็นร้อยละ 52.97 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท เป็นชาย ร้อยละ 9.90 เป็นหญิงร้อยละ 9.41 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ตั้งแต่ 5,001 – 10,000 บาท เป็นชายร้อยละ 13.37 เป็นหญิงร้อยละ 9.41 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่มากกว่า 10,001 บาท ขึ้นไป เป็นชายร้อยละ 23.76 เป็นหญิงร้อยละ 34.16

2. สถานภาพการสมรสกับ NPLs

ในการศึกษานี้จำแนกสถานภาพการสมรสออกเป็น โสด สมรส และหม้าย/หย่า ผลการวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องระหว่าง สถานภาพของผู้กู้กับระดับ NPLs แสดงไว้ในตารางที่ 5.2

จากตารางที่ 5.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพในสัดส่วนที่แตกต่างกัน คือกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด 81 คนคิดเป็นร้อยละ 40.10 กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส 105 คน คิดเป็นร้อยละ 51.98 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพหม้าย/หย่า 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.92 เป็นกลุ่มที่น้อยที่สุด

โดยกลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท มีสถานภาพโสดร้อยละ 41.03 มีสถานภาพสมสร้อยละ 51.28 มีสถานภาพ หม้าย/หย่าร้อยละ 7.69 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ตั้งแต่ 5,001 – 10,000 บาท มีสถานภาพโสดร้อยละ 7.92 มีสถานภาพสมสร้อยละ 9.90 มีสถานภาพหย่า/หม้ายร้อยละ 1.49 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีสถานภาพโสดร้อยละ 8.91 มีสถานภาพสมสร้อยละ 12.38 มีสถานภาพหย่า/หม้ายร้อยละ 1.49 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่มากกว่า 10,001 บาท ขึ้นไป มีสถานภาพโสดร้อยละ 23.27 มีสถานภาพสมสร้อยละ 29.70 มีสถานภาพหย่า/หม้ายร้อยละ 4.95

3. รายได้เฉลี่ยกับ NPLs

ผู้กู้เงินสินเชื่อสวัสดิการจากธนาคารออมสิน มีรายได้จากเงินเดือนเป็นหลักเพราะมีอาชีพรับราชการ หรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ การวิเคราะห์นี้ใช้รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือผู้มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน รายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001- 20,000 บาท/เดือน และผู้มีรายได้เฉลี่ย 20,001 บาท/เดือน ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องระหว่างรายได้กับ NPLs ปรากฏดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยและยอดค้าง NPLs

ยอดค้าง NPLs (บาท)	รายได้เฉลี่ย			รวม
	ไม่ถึง10,000	10,001-20,000	20,001-ขึ้นไป	
น้อยกว่า 5,000	4(1.98)	10(4.95)	25(12.38)	39(19.31)
5,001-10,000	4(1.98)	18(8.91)	24(11.88)	46(22.77)
10,001 ขึ้นไป	6(2.97)	28(13.86)	83(41.09)	117(57.92)
รวม	14(6.93)	56(27.72)	132(65.35)	202(100)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามของผู้วิจัยในช่วงเดือน เมษายน 2550

ตารางที่ 5.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาและยอดค้าง NPLs

ยอดค้าง NPLs (บาท)	ระดับการศึกษา			รวม
	ต่ำกว่ามัธยม	ปวช/อนุปริญญา	ป.ตรีขึ้นไป	
น้อยกว่า 5,000	2(0.99)	12(5.94)	25(12.38)	39(19.31)
5,001-10,000	3(1.49)	9(4.46)	34(16.83)	46(22.77)
10,001 ขึ้นไป	6(2.97)	22(10.89)	89(44.06)	117(57.92)
รวม	11(5.45)	43 (21.29)	148(73.27)	202(100.00)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามของผู้วิจัยในช่วงเดือน เมษายน 2550

จากตารางที่ 5.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยในสัดส่วนที่แตกต่าง คือ มีรายได้เฉลี่ยไม่ถึง 10,000 บาท/เดือน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93 รองลงมาคือรายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001-20,000 บาท/เดือน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 27.72 และ รายได้เฉลี่ยมากกว่า 20,001 บาท/เดือน ขึ้นไป มีมากที่สุด 132 คน คิดเป็นร้อยละ 65.35

กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท/เดือน เป็นผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยไม่ถึง 10,000 บาท/เดือน ร้อยละ 1.98 มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001-20,000 บาท/เดือน ร้อยละ 4.95 และมีรายได้เฉลี่ย 20,001 บาท/เดือนขึ้นไป ร้อยละ 12.38 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ตั้งแต่ 5,001 – 10,000 บาท/เดือน มีรายได้เฉลี่ยไม่ถึง 10,000 บาท/เดือน ร้อยละ 1.98 มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001-20,000 บาท/เดือน ร้อยละ 8.91 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาท/เดือนขึ้นไป ร้อยละ 11.88 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่มากกว่า 10,001 บาท/เดือน ขึ้นไป มีรายได้เฉลี่ยไม่ถึง 10,000 บาท/เดือน ร้อยละ 2.97 มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001-20,000 บาท/เดือน ร้อยละ 13.86 รายได้เฉลี่ย 20,001 บาท/เดือนขึ้นไป ร้อยละ 41.09

4.ระดับการศึกษา กับ NPLs

ในการศึกษานี้ ระดับการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ต่ำกว่ามัธยม ระดับ ปวช./อนุปริญญา และระดับปริญญาตรีขึ้นไป สำหรับผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยม ได้แก่ พนักงานขับรถ นักการภารโรง และอื่นๆ การวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษา กับ NPLs ปรากฏดังตารางที่ 5.4

จากตารางที่ 5.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาในสัดส่วนที่แตกต่างกัน คือ ระดับ การศึกษา ต่ำกว่ามัธยมศึกษา 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.45 รองลงมาคือระดับการศึกษาตั้งแต่ ระดับ ปวช.ถึงอนุปริญญาหรือเทียบเท่า 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.29 และ ระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป มีมากที่สุด 148 คน คิดเป็นร้อยละ 73.27

กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 0.99 ระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับ ปวช.ถึงอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 5.94 ระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 12.38 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 1.49 ระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับ ปวช.ถึงอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 4.46 ระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 16.38 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่มากกว่า 10,001 บาท ขึ้นไป เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 2.97 มีระดับการศึกษาตั้งแต่ ระดับ ปวช.ถึงอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 10.89 และเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 44.06

5.อาชีพกับ NPLs

ผู้กู้เงินสินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสิน จากศูนย์ฯ ทั่วประเทศ จำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานราชการ ผลการวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องระหว่าง ยอดค้าง NPLs กับอาชีพ แสดงไว้ในตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ และยอดค้าง NPLs

ยอดค้าง NPLs (บาท)	อาชีพ			รวม
	ข้าราชการ	พ.รัฐวิสาหกิจ	พ.ราชการ	
น้อยกว่า 5,000	10(4.95)	22(10.89)	7(3.47)	39(19.31)
5,001-10,000	11(5.45)	29(14.36)	6(2.97)	46(22.77)
10,001 ขึ้นไป	35(17.33)	66(32.67)	16(7.92)	117(57.92)
รวม	56(27.72)	117(57.92)	29(14.36)	202(100.00)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามของผู้วิจัยในช่วงเดือน เมษายน 2550

จากตารางที่ 5.5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพในสัดส่วนที่แตกต่าง คือ อาชีพ พนักงานราชการมียอดค้างน้อยที่สุดคือ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.36 รองลงมาคืออาชีพ ข้าราชการ 56 คน คิดเป็นร้อยละ 27.72 และ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีมากที่สุด คือ 117 คน คิดเป็นร้อยละ 57.92

กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท มีอาชีพข้าราชการร้อยละ 4.95 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 10.89 และมีอาชีพพนักงานราชการร้อยละ 3.47 กลุ่มตัวอย่างที่มี ยอดค้าง NPLs ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาทมีอาชีพข้าราชการร้อยละ 5.45 มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 14.36 และมีอาชีพพนักงานราชการร้อยละ 2.97 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่มากกว่า 10,001 บาท ขึ้นไป มีอาชีพข้าราชการร้อยละ 17.33 มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 32.67 และมีอาชีพพนักงานราชการร้อยละ 14.36

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของลูกค้านาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯติวานนท์

ในการศึกษานี้ ตัวแปรที่แสดงถึงพฤติกรรมการใช้บริการ สินเชื่อสวัสดิการที่ให้กับข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานราชการ คือจำนวนครั้งที่ใช้บริการ จำนวนเงินกู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับสินเชื่อสวัสดิการ

1. จำนวนครั้งการใช้บริการกับ NPLs

กล่าวว่าการใช้บริการ หมายถึง การกู้เงินสินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสิน ในการศึกษาได้กำหนดจำนวนการใช้บริการหรือการกู้เงินไว้เป็น การใช้บริการครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และการกู้ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องระหว่างจำนวนครั้งของการใช้บริการกับระดับ NPLs แสดงไว้ในตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งที่ใช้บริการและยอดค้าง NPLs

ยอดค้าง NPLs (บาท)	ครั้งที่ใช้บริการ			รวม
	1	2	3 ขึ้นไป	
น้อยกว่า 5,000	25(12.38)	9(4.46)	5(2.48)	39(19.31)
5,001-10,000	26(12.87)	15(7.43)	5(2.48)	46(22.77)
10,001 ขึ้นไป	48(23.76)	44(21.78)	25(12.38)	117(57.92)
รวม	99(49.01)	68(33.66)	35(17.33)	202(100.00)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามของผู้วิจัยในช่วงเดือน เมษายน 2550

จากตารางที่ 5.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนครั้งที่ใช้บริการ ในสัดส่วนที่แตกต่าง คือจำนวนครั้งที่ใช้บริการ ครั้งที่ 3 ขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.33 รองลงมาคือผู้ที่ใช้บริการเป็นครั้งที่ 2 จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 33.66 และ ผู้ที่ให้บริการครั้งแรก มีจำนวนมากที่สุด 99 คน คิดเป็นร้อยละ 49.01

กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท ใช้บริการเป็นครั้งแรกร้อยละ 12.38 ใช้บริการเป็นครั้งที่ 2 ร้อยละ 4.46 และเป็นผู้ใช้บริการเป็นครั้งที่ 3 ขึ้นไปร้อยละ 2.48 กลุ่ม

ตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท ใช้บริการเป็นครั้งแรกร้อยละ 12.87 ใช้บริการเป็นครั้งที่ 2 ร้อยละ 7.43 และเป็นผู้ใช้บริการเป็นครั้งที่ 3 ขึ้นไปร้อยละ 2.48 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่มากกว่า 10,001 บาท ขึ้นไป เป็นผู้ใช้บริการเป็นครั้งแรกร้อยละ 23.76 เป็นผู้ใช้บริการเป็นครั้งที่ 2 ร้อยละ 21.78 และเป็นผู้ใช้บริการเป็นครั้งที่ 3 ขึ้นไปร้อยละ 12.38

2.จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติกับ NPLs

จำนวนเงินกู้กำหนดไว้ 3 ระดับ คือ วงเงินกู้ต่ำกว่า 50,000 บาท วงเงินกู้ระหว่าง 50,001-100,000 บาท และวงเงินกู้ตั้งแต่ 100,001 บาทขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องระหว่างวงเงินกู้และยอดค้าง NPLs แสดงไว้ในตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติและยอดค้าง NPLs

ยอดค้าง NPLs (บาท)	จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ			รวม
	ต่ำกว่า 50,000	50,001-100,000	100,001 บาทขึ้นไป	
น้อยกว่า 5,000	20(9.90)	12(5.94)	7(3.47)	39(19.31)
5,001-10,000	13(6.44)	28(13.86)	5(2.48)	46(22.77)
10,001 ขึ้นไป	12(5.94)	51(25.25)	54(26.73)	117(57.92)
รวม	45(22.28)	91(45.05)	66(32.67)	202(100.00)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามของผู้วิจัย ในช่วงเดือน เมษายน 2550

จากตารางที่ 5.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติในสัดส่วนที่แตกต่าง คือ จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ ต่ำกว่า 50,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.28 จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ ระหว่าง 50,000-100,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45.05 และจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติมากกว่า 100,000 บาท จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67

กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท ได้รับอนุมัติเงินกู้ต่ำกว่า 50,000 บาท คิดเป็นคิดเป็นร้อยละ 9.90 ได้รับอนุมัติเงินกู้ระหว่าง 50,001-100,000 บาท คิดเป็นคิดเป็นร้อยละ 5.94 ได้รับอนุมัติเงินกู้มากกว่า 100,001 ขึ้นไป คิดเป็นคิดเป็นร้อยละ 3.47 กลุ่มตัวอย่างที่มียอด

ค้ำ NPLs ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท ได้รับอนุมัติเงินกู้ต่ำกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.44 ได้รับอนุมัติเงินกู้ระหว่าง 50,001-100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.86 ได้รับอนุมัติเงินกู้มากกว่า 100,001 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.48 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้ำ NPLs ที่มากกว่า 10,001 บาท ขึ้นไป ได้รับอนุมัติเงินกู้ต่ำกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.94 ได้รับอนุมัติเงินกู้ระหว่าง 50,001-100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.25 ได้รับอนุมัติเงินกู้มากกว่า 100,001 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.73

3.ความเข้าใจเกี่ยวกับสินเชื่อสวัสดิการกับ NPLs

ความเข้าใจเกี่ยวกับสินเชื่อสวัสดิการของผู้มียอดค้ำ NPLs แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ไม่เข้าใจ เข้าใจบ้าง และเข้าใจดี ผลของการวิเคราะห์ความเข้าใจสินเชื่อสวัสดิการกับยอดค้ำ NPLs แสดงไว้ในตารางที่ 5.8

จากตารางที่ 5.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการ ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน คือ ไม่มีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.44 มีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการบ้าง 118 คน คิดเป็นร้อยละ 58.41 และ มีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการดี 71 คน คิดเป็นร้อยละ 35.15

กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้ำ NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท ไม่มีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการ ร้อยละ 2.48 มีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการบ้าง ร้อยละ 11.39 และมีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการดี ร้อยละ 5.45 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้ำ NPLs ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท ไม่มีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการ ร้อยละ 0.99 มีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการบ้าง ร้อยละ 14.36 และมีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการดี ร้อยละ 7.43 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้ำ NPLs ที่มากกว่า 10,001 บาท ขึ้นไป ไม่มีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการ ร้อยละ 2.97 มีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการบ้าง ร้อยละ 32.67 และมีความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการดี ร้อยละ 22.28

ตารางที่ 5.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเข้าใจ เกี่ยวกับ
สินเชื่อบริษัทและยอดค้าง NPLs

ยอดค้าง NPLs (บาท)	ความเข้าใจเกี่ยวกับสินเชื่อบริษัท			รวม
	ไม่เข้าใจ	เข้าใจบ้าง	เข้าใจดี	
น้อยกว่า 5,000	5(2.48)	23(11.39)	11(5.45)	39(19.31)
5,001-10,000	2(0.99)	29(14.36)	15(7.43)	46(22.77)
10,001 ขึ้นไป	6(2.97)	66(32.67)	45(22.28)	117(57.92)
รวม	13(6.44)	118(58.41)	71(35.15)	202(100.00)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามของผู้วิจัยในช่วงเดือน เมษายน 2550

ตารางที่ 5.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนผู้มีรายได้
ในครอบครัว

ยอดค้าง NPLs (บาท)	จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว (คน)					รวม
	1	2	3	4	มากกว่า 5	
น้อยกว่า 5,000	1(0.50)	8(3.96)	11(5.45)	8(3.96)	11(2.48)	39(19.31)
5,001-10,000	3(1.49)	10(4.95)	12(5.94)	12(5.94)	9(4.46)	46(22.77)
10,001 ขึ้นไป	6(2.97)	18(8.91)	24(11.88)	33(16.34)	36(17.82)	117(57.92)
รวม	10(4.95)	36(17.82)	47(23.27)	53(26.24)	56(27.72)	202(100.00)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามของผู้วิจัยในช่วงเดือน เมษายน 2550

4. จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัวกับยอดค้าง NPLs

ในการศึกษานี้กำหนดให้จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัวมี 5 ระดับ คือผู้มีรายได้ 1 คน , 2 คน , 3 คน , 4 คน และ 5 คนขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องระหว่างจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัวกับ NPLs แสดงไว้ใน ตารางที่ 5.9

จากตารางที่ 5.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน คือ จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว 1 คน มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.95 มีจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว 2 คน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.82 มีจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว 3 คนจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.27 มีจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว 4 คนจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.24 และผู้มีรายได้ในครอบครัวมากกว่า 5 คน จำนวน 56 คิดเป็นร้อยละ 27.72

กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 1 คน ร้อยละ 0.50 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 2 คนร้อยละ 3.96 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 3 คน ร้อยละ 5.45 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 4 คน ร้อยละ 3.96 และมีผู้มีรายได้ในครอบครัว 5 คน ขึ้นไป ร้อยละ 2.48 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาทมีผู้มีรายได้ในครอบครัว 1 คนร้อยละ 1.49 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 2 คนร้อยละ 4.95 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 3 คน ร้อยละ 5.94 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 4 คน ร้อยละ 5.94 และมีผู้มีรายได้ในครอบครัว 5 คน ขึ้นไป ร้อยละ 4.46 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่มากกว่า 10,001 บาท ขึ้นไป มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 1 คนร้อยละ 2.97 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 2 คนร้อยละ 8.91 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 3 คน ร้อยละ 11.88 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 4 คน ร้อยละ 16.34 และมีผู้มีรายได้ในครอบครัว 5 คน ขึ้นไปร้อยละ 17.82

5. การนำเงินกู้สวัสดิการไปใช้ประโยชน์กับ NPLs

ในการศึกษานี้ผู้ศึกษาได้จำแนกการนำเงินกู้ไปใช้ประโยชน์ 5 ประเภท หรือ 5 ข้อ คือ การนำเงินกู้ไปใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค ใช้หนี้เจ้าหนี้รายอื่น ลงทุน ซ่อมแซมที่อยู่อาศัย และอื่นๆ ลูกค้านำเงินกู้ไปใช้ได้มากกว่า 1 ข้อ ผลการวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องระหว่างการนำเงินกู้ไปใช้ประโยชน์กับ NPLs แสดงไว้ในตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการนำเงินกู้ไปใช้ประโยชน์

ยอดค้าง NPLs (บาท)	การนำเงินกู้ไปใช้ (ราย)					รวม
	อุปโภค บริโภค	ใช้หนี้เจ้าหนี้ รายอื่น	ลงทุน ค้าขาย	ซ่อมแซมที่ อยู่อาศัย	อื่นๆ	
น้อยกว่า 5,000	37(10.51)	18(5.11)	12(3.41)	2(0.57)	3(0.85)	72(20.45)
5,001-10,000	42(11.93)	15(4.26)	7(1.99)	5(1.42)	2(0.57)	71(20.47)
10,001 ขึ้นไป	110(31.25)	65(18.47)	24(6.82)	9(2.56)	1(0.28)	209(59.38)
รวม	189(53.69)	98(27.84)	43(12.22)	16(4.55)	6(1.70)	352(100.00)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามของผู้วิจัยในช่วงเดือน เมษายน 2550

จากตารางที่ 5.10 กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ที่น้อยกว่า 5,000 บาท ผู้กู้เงินไปใช้ในการอุปโภคบริโภค 37 รายคิดเป็นร้อยละ 10.51 นำไปใช้หนี้เจ้าหนี้รายอื่น 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.11 นำไปลงทุนค้าขาย 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.41 นำไปซ่อมแซมที่อยู่อาศัย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.57 และอื่นๆ 3 รายคิดเป็นร้อยละ 0.85

กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท นำเงินไปใช้ในการอุปโภคบริโภค 42 รายคิดเป็นร้อยละ 11.93 นำไปใช้หนี้เจ้าหนี้รายอื่น 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.26 นำไปลงทุนค้าขาย 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.99 นำไปซ่อมแซมที่อยู่อาศัย 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.42 และอื่นๆ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.57

กลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง NPLs มากกว่า 10,001 บาท ขึ้นไป นำเงินไปใช้ในการอุปโภคบริโภคมากที่สุด 110 รายคิดเป็นร้อยละ 31.25 นำไปใช้หนี้เจ้าหนี้รายอื่น 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.47 นำไปลงทุนค้าขาย 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.82 นำไปซ่อมแซมที่อยู่อาศัย 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.56 และอื่นๆ 1 รายคิดเป็นร้อยละ 0.28

โดยสรุปพบว่า กลุ่มตัวอย่างนำเงินกู้ไปใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน เรียงตามลำดับดังนี้ ใช้ในการอุปโภคบริโภคมากที่สุด 189 รายคิดเป็นร้อยละ 53.69 ใช้หนี้เจ้าหนี้รายอื่น 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.84 ลงทุนค้าขาย 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.22 ซ่อมแซมที่อยู่อาศัย 16 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 4.55 และอื่นๆ 6 รายคิดเป็นร้อยละ 1.70 ซึ่งข้อมูลอื่นๆ 6 ราย จำแนกเป็น การศึกษาบุตร 3 ราย ชื่อวิทยุสื่อสาร 1 ราย ผ่อนรถ 1 ราย และ สมทบซื้อที่อยู่อาศัย 1 ราย

การศึกษายังพบอีกว่าผู้กู้เงินสินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสินได้ใช้บริการสินเชื่อจากแหล่งอื่นๆอีกดังนี้

- ใช้บริการบัตรเครดิต 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.70
- ใช้บริการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์อื่น 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.68
- ใช้บริการเงินค้ำจุนจากธนาคารและบริษัทต่างๆ 23 รายคิดเป็นร้อยละ 7.90
- ใช้บริการสินเชื่อนอกระบบ 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.72

เมื่อผู้กู้สินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสิน ส่วนใหญ่มีการใช้บริการสินเชื่อจากแหล่งอื่นๆ ทำให้การชำระคืนอาจเกิดปัญหาได้

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

การศึกษาในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 ของบทนี้เป็นการวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องของลักษณะหรือตัวแปรสองตัวแปร โดยใช้ตารางจำแนก 2 ทาง (Contingency Table) การอธิบายใช้ร้อยละจึงไม่สามารถจะยืนยันได้ว่าลักษณะ 2 ลักษณะ หรือตัวแปรสองชุดมีความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กันหรือไม่ ดังนั้นในส่วนที่ 3 นี้จะทำการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ และสถิติที่ใช้ในการทดสอบนี้คือไคสแควร์ หรือ χ^2 ซึ่งได้แก่

$$\chi^2 = \sum \sum (O_{ij} - E_{ij})^2 / E_{ij} \quad \text{มี } df = (r-1)(c-1)$$

โดยที่ O_{ij} = ความถี่ของข้อมูลที่มีลักษณะหรือตัวแปรที่ 1 ในระดับที่ i และมีลักษณะที่ 2 ในระดับที่ j

E_{ij} = ข้อมูลที่คาดว่าจะอยู่ในระดับที่ i ของลักษณะที่ 1 และอยู่ในระดับที่ j ของลักษณะที่ 2

โดยที่ $i = 1, 2, 3, \dots, r$ และ $j = 1, 2, 3, \dots, c$

เมื่อ $r =$ แถว

$c =$ สดมภ์

โดยที่ $E_{ij} = (r_i)(c_j)/n$

ในการทดสอบสมมติฐานผู้ศึกษาได้กำหนดระดับนัยสำคัญไว้ที่ $\alpha = .05$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 % ความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้องกันของสองตัวแปรที่จะทดสอบ มีดังนี้

1. การทดสอบความเกี่ยวข้องของอาชีพผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

H_0 = NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้กู้

H_1 = NPLs เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้กู้

ในการทดสอบนี้จำแนกอาชีพออกเป็น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานราชการ ผลการทดสอบความเกี่ยวข้องของอาชีพผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) แสดงไว้ในตารางที่ 5.11

ตารางที่ 5.11 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับอาชีพผู้กู้

ยอดค้าง (บาท)	อาชีพ (คน)			รวม
	ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	พนักงานราชการ	
น้อยกว่า 5,000	10 (10.81)	22 (22.59)	7 (5.60)	39
5,001- 10,000	11 (12.75)	29 (26.64)	6 (6.60)	46
มากกว่า 10,001	35 (32.44)	66 (67.77)	16 (16.80)	117
รวม	56	117	29	202
Chi-Square = 1.218 , df = 4 , P-Value = .875				

ที่มา : ผลการทดสอบจากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า E_{ij}

จากตารางที่ 5.11 การทดสอบสมมติฐานโดยสถิติทดสอบไคสแควร์ ได้ค่าไคสแควร์ 1.218 , df = 4, ค่า P-Value .875 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า การทดสอบความเกี่ยวข้องของอาชีพผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้นั้น NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้กู้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

2. การทดสอบความเกี่ยวข้องของระดับการศึกษากับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

H_0 = NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้กู้

H_1 = NPLs เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้กู้

ในการทดสอบนี้จำแนกระดับการศึกษาออกเป็น น้อยกว่าระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรีขึ้นไป ผลการทดสอบความเกี่ยวข้องของอาชีพผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(NPLs) แสดงไว้ในตารางที่ 5.12

ตารางที่ 5.12 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับระดับการศึกษาผู้กู้

ยอดค้าง (บาท)	ระดับการศึกษา		รวม
	น้อยกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีขึ้นไป	
น้อยกว่า 5,000	14 (10.62)	25 (28.38)	39
5,001- 10,000	12 (12.52)	34 (33.48)	46
มากกว่า 10,001	29 (31.86)	88 (85.14)	117
รวม	55	147	202
Chi-Square = 1.862 , df = 2 , P-Value = .394			

ที่มา : ผลการทดสอบจากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า E_{ij}

จากตารางที่ 5.12 การทดสอบสมมติฐานโดยสถิติทดสอบไคสแควร์ ได้ค่าไคสแควร์ 1.862 , df = 2 , ค่า P-Value .394 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า การทดสอบความเกี่ยวข้องของระดับการศึกษาผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้นั้น NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับผู้กู้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

3. การทดสอบความเกี่ยวข้องของ ปริมาณผู้อยู่อาศัยในครอบครัวผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

$H_0 = \text{NPLs}$ ไม่เกี่ยวข้องกับปริมาณผู้อยู่อาศัย ในครอบครัวของผู้กู้

$H_1 = \text{NPLs}$ เกี่ยวข้องกับปริมาณผู้อยู่อาศัยในครอบครัวของผู้กู้

ในการทดสอบนี้จำแนกระดับปริมาณผู้อยู่อาศัยในครอบครัวของผู้กู้ ออกเป็น 4 ระดับ คือมีผู้อยู่อาศัยในครอบครัว จำนวน 1 คน, 2 คน, 3 คน, และ 4 คนขึ้นไป ผลการทดสอบความเกี่ยวข้องของอาชีพผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) แสดงไว้ในตารางที่ 5.13

ตารางที่ 5.13 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับปริมาณผู้อยู่อาศัย ในครอบครัวผู้กู้

ยอดค้าง (บาท)	จำนวนคนในครอบครัว (คน)				รวม
	1	2	3	ตั้งแต่ 4	
น้อยกว่า 5,000	9 (8.88)	11 (9.07)	8 (10.23)	11 (10.81)	39
5,001- 10,000	13 (10.48)	12 (10.70)	12 (12.07)	9 (12.75)	46
มากกว่า 10,001	24 (26.64)	24 (27.22)	33 (30.70)	36 (32.44)	117
รวม	46	47	53	56	202
Chi-Square = 3.979 , df = 6 , P-Value = .680					

ที่มา : ผลการทดสอบจากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า E_{ij}

จากตารางที่ 5.13 การทดสอบสมมติฐานโดยสถิติทดสอบไคสแควร์ ได้ค่าไคสแควร์ 3.979 , df = 6 , ค่า P-Value .680 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า การทดสอบความเกี่ยวข้องของจำนวนคนในครอบครัวของผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้นั้น NPLs ไม่เกี่ยวข้องกันอยู่กับจำนวนคนในครอบครัวของผู้กู้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

4. การทดสอบความเกี่ยวข้องของสถานภาพผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

H_0 = NPLs ไม่เกี่ยวข้องกัสถานภาพของผู้กู้

H_1 = NPLs เกี่ยวข้องกัสถานภาพของผู้กู้

ในการทดสอบนี้จำแนกสถานภาพของผู้กู้ออกเป็น คนโสด และมีครอบครัว ผลการทดสอบความเกี่ยวข้องของอาชีพผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(NPLs) แสดงไว้ในตารางที่ 5.14

ตารางที่ 5.14 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับสถานภาพผู้กู้

ยอดค้าง (บาท)	สถานภาพ		รวม
	โสด	มีครอบครัว	
น้อยกว่า 5,000	16 (15.64)	23 (23.36)	39
5,001- 10,000	18 (18.45)	28 (27.55)	46
มากกว่า 10,001	47 (46.92)	70 (70.08)	117
รวม	81	121	202
Chi-Square = .032 , df = 2 , P-Value = .984			

ที่มา : ผลการทดสอบจากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า E_{ij}

จากตารางที่ 5.14 การทดสอบสมมุติฐานโดยสถิติทดสอบไคสแควร์ ได้ค่าไคสแควร์ .032 df = 2 , ค่า P-Value .984 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า การทดสอบความเกี่ยวข้องของสถานภาพของผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้นั้น NPLs ไม่เกี่ยวข้องกัอยู่กัสถานภาพของผู้กู้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

5. การทดสอบความเกี่ยวข้องของระดับความเข้าใจ ในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้ กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

H_0 = NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับระดับความเข้าใจในสินเชื่อ สวัสดิการของผู้กู้

H_1 = NPLs เกี่ยวข้องกับระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้

ในการทดสอบนี้ จำแนกระดับการศึกษา ระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้ออกเป็น เข้าใจ และไม่เข้าใจ ผลการทดสอบความเกี่ยวข้องของอาชีพผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(NPLs) แสดงไว้ในตารางที่ 5.15

ตารางที่ 5.15 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้

ยอดค้าง (บาท)	ระดับความเข้าใจ		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
น้อยกว่า 5,000	28 (25.29)	11 (13.71)	39
5,001- 10,000	31 (29.830)	15 (16.17)	46
มากกว่า 10,001	72 (75.88)	45 (41.12)	117
รวม	131	71	202
Chi-Square = 1.518, df = 2 , P-Value = .468			

ที่มา : ผลการทดสอบจากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า E_{ij}

จากตารางที่ 5.15 การทดสอบสมมติฐานโดยสถิติทดสอบไคสแควร์ ได้ค่าไคสแควร์ 1.518 , df = 2 , ค่า P-Value .468 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่าการศึกษาความสัมพันธ์ของระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) นั้น NPLs ไม่เกี่ยวข้องกันอยู่กับระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

6. การทดสอบความเกี่ยวข้องของ จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการ ของผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

H_0 = NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้

H_1 = NPLs เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้

ในการทดสอบนี้ จำแนกระดับการศึกษาจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้ออกเป็น 3 ระดับ คือ น้อยกว่า 50,000 บาท ระหว่าง 50,001-100,000 บาท และตั้งแต่ 100,001 บาทขึ้นไป ผลการทดสอบความเกี่ยวข้องของ จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้ กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) แสดงไว้ในตารางที่ 5.16

ตารางที่ 5.16 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติของผู้กู้

ยอดค้าง (บาท)	เงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ (บาท)			รวม
	50,000	50,001-100,000	100,001 ขึ้นไป	
5,000	20 (8.69)	12 (17.57)	7 (12.74)	39
5,000-10,000	13 (10.25)	28 (20.72)	5 (15.03)	46
10,001 ขึ้นไป	12 (26.06)	51 (52.71)	54 (38.23)	117
รวม	45	91	66	202
Chi-Square = 43.221, df = 4 , P-Value = .000				

ที่มา : ผลการทดสอบจากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า E_{ij}

จากตารางที่ 5.16 การทดสอบสมมติฐานโดยสถิติทดสอบไคสแควร์ ได้ค่าไคสแควร์ 43.221 , df = 2 , ค่า P-Value .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า การทดสอบความเกี่ยวข้องของจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติของผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) นั้น NPLs มีความเกี่ยวข้องกับจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติของผู้กู้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

ซึ่งการที่ผู้กู้ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการในวงเงินที่สูงขึ้น ย่อมส่งผลต่อเงินงวดในการชำระคืนในแต่ละเดือนที่สูงขึ้นตามวงเงินกู้ และหากผู้กู้ขาดการชำระคืนแล้ว ยอดค้างชำระที่สะสมจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าเงินงวดที่น้อยกว่า ยอดค้างจึงมากขึ้นตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติไปด้วย ดังตัวอย่างเช่น การกู้เงินที่ระยะเวลา 3 ปี

ผู้กู้ ก. ได้รับอนุมัติเงินกู้ 50,000 บาท ต้องชำระเงินกู้ 1,600 บาท/เดือน

ผู้กู้ ข. ได้รับอนุมัติเงินกู้ 100,000 บาท ต้องชำระเงินกู้ 3,200 บาท/เดือน

นั่นคือหาก ผู้กู้ ก. ค้างชำระ 3 เดือน จะเป็นยอดค้างชำระรวม 4,800 บาท

ผู้กู้ ข. ค้างชำระ 3 เดือน จะเป็นยอดค้างชำระรวม 9,600 บาท

แต่หากขยายระยะเวลาที่กู้เป็น 5 ปี

ผู้กู้ ก. ได้รับอนุมัติเงินกู้ 50,000 บาท ต้องชำระเงินกู้ 1,000 บาท/เดือน

ผู้กู้ ข. ได้รับอนุมัติเงินกู้ 100,000 บาท ต้องชำระเงินกู้ 2,000 บาท/เดือน

นั่นคือหาก ผู้กู้ ก. ค้างชำระ 3 เดือน จะเป็นยอดค้างชำระรวม 3,000 บาท

ผู้กู้ ข. ค้างชำระ 3 เดือน จะเป็นยอดค้างชำระรวม 6,000 บาท

7. การทดสอบความเกี่ยวข้องของรายได้เฉลี่ยผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

$H_0 = \text{NPLs}$ ไม่เกี่ยวข้องกับการชำระหนี้เฉลี่ยของผู้กู้

$H_1 = \text{NPLs}$ เกี่ยวข้องกับการชำระหนี้เฉลี่ยของผู้กู้

ในการทดสอบนี้ จำแนกระดับการศึกษารายได้เฉลี่ยของผู้กู้ออกเป็น 2 ระดับ คือรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยมากกว่า 20,001 บาทขึ้นไป ผลการทดสอบความเกี่ยวข้องของรายได้เฉลี่ยผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) แสดงไว้ในตารางที่ 5.17

ตารางที่ 5.17 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานระหว่างยอดค้าง (NPLs) กับรายได้เฉลี่ยของผู้กู้

ยอดค้าง (บาท)	รายได้เฉลี่ย		รวม
	ไม่เกิน 20,000 บาท	มากกว่า 20,001บาท ขึ้นไป	
น้อยกว่า 5,000	14 (13.51)	25 (25.49)	39
5,001- 10,000	22 (15.94)	24 (30.06)	46
มากกว่า 10,001	34 (40.54)	83 (76.46)	117
รวม	70	132	202
Chi-Square = 5.168, df = 2 , P-Value = .075			

ที่มา : ผลการทดสอบจากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า E_{ij}

จากตารางที่ 5.17 การทดสอบสมมุติฐานโดยสถิติทดสอบไคสแควร์ ได้ค่าไคสแควร์ 5.168 $df = 2$, ค่า P-Value .075 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่าการศึกษาความสัมพันธ์ของรายได้เฉลี่ยของผู้กู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) นั้น NPLs ไม่เกี่ยวข้องกันอยู่กับระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้าชำระสินเชื่อสวัสดิการ ธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ดีวานนท์ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะและโครงสร้างสินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสิน และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการค้าชำระสินเชื่อและศึกษาถึงลักษณะของการนำเงินกู้ไปใช้ประโยชน์

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ประกอบไปด้วยข้อมูล 2 ส่วนด้วยกันคือ ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่มีการรวบรวมไว้ของธนาคารออมสิน เช่น จากรายงานประจำปีของธนาคาร ข้อมูลที่ทางธนาคารมีการเก็บรวบรวมไว้จากระบบงานประจำวัน ข้อมูลอีกส่วนหนึ่งได้จากแหล่งข้อมูลอื่นๆภายนอกธนาคาร เช่น ข้อมูลรายงานหนี้ค้างชำระของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น นอกจากนี้ข้อมูลปฐมภูมิแล้วการศึกษานี้ยังใช้ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่าง จากประชากรที่เป็นกลุ่มลูกค้ามีหนี้ค้างชำระกับธนาคารตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป จากข้อมูลหนี้ค้างชำระของธนาคารออมสิน ภาค 3 ศูนย์ ดีวานนท์ ทั้งสิ้น 10 สาขา สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสำรวจนี้มีจำนวน 202 คน จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 889 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.72 ของประชากรทั้งหมด ผู้ศึกษาได้ทำการสำรวจในช่วงเดือน เมษายน 2550

การวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาอธิบายลักษณะและโครงสร้างสินเชื่อ โดยใช้ร้อยละ และ Growth Rate เพื่อพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของ NPLs ที่เกิดขึ้นของสถาบันการเงิน

การวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบลักษณะหรือตัวแปรที่ 1 คือ NPLs และลักษณะที่ 2 คือ ข้อมูลส่วนตัวผู้กู้ ได้แก่ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ขนาดของครอบครัว เพศ และอื่นๆ ของข้อมูลสองลักษณะหรือสองชุด ของตัวแปรมีความเกี่ยวข้องกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคร้สแควร์(χ^2)

ผลของการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

การศึกษาข้อมูล NPLs สถาบันการเงินในช่วงปี 2544-2548 พบว่า สถาบันการเงินมีปริมาณ NPLs ที่แตกต่างกันมากน้อยตามความเสี่ยง แต่เมื่อมองในภาพรวมแล้ว ทุกสถาบันการเงินมีแนวโน้มของ Growth Rate ที่ลดลง นั่นคือสถาบันการเงินต่างพยายามหาแนวทางในการควบคุม NPLs ให้ลดลง ยกเว้นแต่ธนาคารพาณิชย์ของรัฐที่มีแนวโน้มของ Growth Rate ที่สูงขึ้นถึงร้อยละ 10.67 ซึ่งบ่งบอกถึงการควบคุมที่ไม่ดีพอที่จะลด NPLs และในส่วนของ NPLs ที่จำแนกตามประเภทของธุรกิจนั้น การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลมี NPLs ในปี 2544 จำนวน 128,271 ล้านบาท ปี 2545 จำนวน 111,657 ล้านบาท ปี 2547 จำนวน 94,923 ล้านบาท และปี 2548 จำนวน 69,925 ล้านบาท ซึ่งมีแนวโน้ม ที่ลดลงร้อยละ 17.50 ต่อปี

การศึกษาข้อมูล NPLs ของธนาคารออมสิน สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน ในปี 2546 มีการให้สินเชื่อ 49,569 ล้านบาทเป็น NPLs จำนวน 872 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.76 ปี 2547 มีการให้สินเชื่อ 75,951 ล้านบาทเป็น NPLs จำนวน 1,154 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.52 และปี 2548 มีการให้สินเชื่อ 76,351 ล้านบาทเป็น NPLs จำนวน 1,912 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งมีแนวโน้ม ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.26 ต่อปี

การศึกษาข้อมูล NPLs สินเชื่อสวัสดิการธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯ ติวานนท์ ในปี 2545 มี NPLs จำนวน 3,171,841.57 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.63 ปี 2546 มี NPLs จำนวน 6,240,632.25 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.75 ปี 2547 มี NPLs จำนวน 6,679,317.08 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.33 และปี 2548 มี NPLs จำนวน 11,075,976.59 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.63

ผลการสำรวจด้วยแบบสอบถาม มีการจำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง 202 คน ตามยอดค้าง NPLs โดยกลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้างน้อยกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 39 คน ยอดค้างระหว่าง 5,001-10,000 บาทมีจำนวน 46 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มียอดค้าง 10,001 บาทขึ้นไปมีจำนวน 117 คน

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อ NPLs

1)เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย 95 คน คิดเป็นร้อยละ 47.03 เป็นหญิง 107 คน คิดเป็นร้อยละ 52.97

2)สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด 81 คน คิดเป็นร้อยละ 40.10สถานภาพสมรส 105 คน ร้อยละ 51.98 และสถานภาพหม้าย/หย่า 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.92

3)รายได้เฉลี่ย กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ย น้อยกว่า 10,000 บาท 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93 ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 27.72และมากกว่า 20,001 บาทขึ้นไปจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 65.35

4)ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษา ในระดับที่ต่ำกว่ามัธยม 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.45 ระดับปวช./อนุปริญญา จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.29 และระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 73.27

5)อาชีพ กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพข้าราชการ 56 คน คิดเป็นร้อยละ 27.72 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 57.92 และพนักงานราชการ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.36

2. พฤติกรรมของลูกค้านาคารอสมัคร ภาค 3 ศูนย์ฯติวานนท์

1) จำนวนครั้งการใช้บริการ กลุ่มตัวอย่างมีการใช้บริการเป็นครั้งแรก 99 คน เพศ คิดเป็น ร้อยละ 49.01 ใช้บริการเป็นครั้งที่ 2 จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 33.66 ใช้บริการเป็นครั้งที่ 3 ขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.33

2)จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ กลุ่มตัวอย่างได้รับอนุมัติเงินกู้ น้อยกว่า 50,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.28 ระหว่าง 50,001-100,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45.05 และ100,001 บาทขึ้นไปจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67

3) ระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการ กลุ่มตัวอย่างไม่มีความเข้าใจ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.44 มีความเข้าใจบ้างจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 58.41 และมีความเข้าใจดี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 35.15

4) จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างมีผู้มีรายได้ในครอบครัว 1 คน ร้อยละ 4.95 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 2 คน ร้อยละ 17.82 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 3 คน ร้อยละ 23.27 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว 4 คน ร้อยละ 26.24 มีผู้มีรายได้ในครอบครัว มากกว่า 5 คน ร้อยละ 27.72

5) การนำเงินกู้ไปใช้ กลุ่มตัวอย่างมีการนำเงินกู้ไปใช้ประโยชน์ดังนี้ ใช้อุปโภคบริโภค 189 คน คิดเป็นร้อยละ 53.69 ใช้หนี้เจ้าหนี้รายอื่น 98 คน คิดเป็นร้อยละ 27.84 นำไปลงทุนค้าขาย 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 ซ่อมแซมที่อยู่อาศัย 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55 และอื่นๆ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 ซึ่งข้อมูลอื่นๆ แบ่งออกเป็น การศึกษาบุตร 3 คน ซื้อวิทยุสื่อสาร 1 คน และสมทบซื้อที่อยู่อาศัย 1 คน

3. การทดสอบสมมุติฐานทางสถิติ

ในการทดสอบสมมุติฐานผู้ศึกษา ได้กำหนดระดับนัยสำคัญไว้ที่ $\alpha = .05$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 %

- 1) NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้กู้
- 2) NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้กู้
- 3) NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับจำนวนคนในครอบครัวของผู้กู้
- 4) NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้กู้
- 5) NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับระดับความเข้าใจในสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้
- 6) NPLs เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้
- 7) NPLs ไม่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้กู้

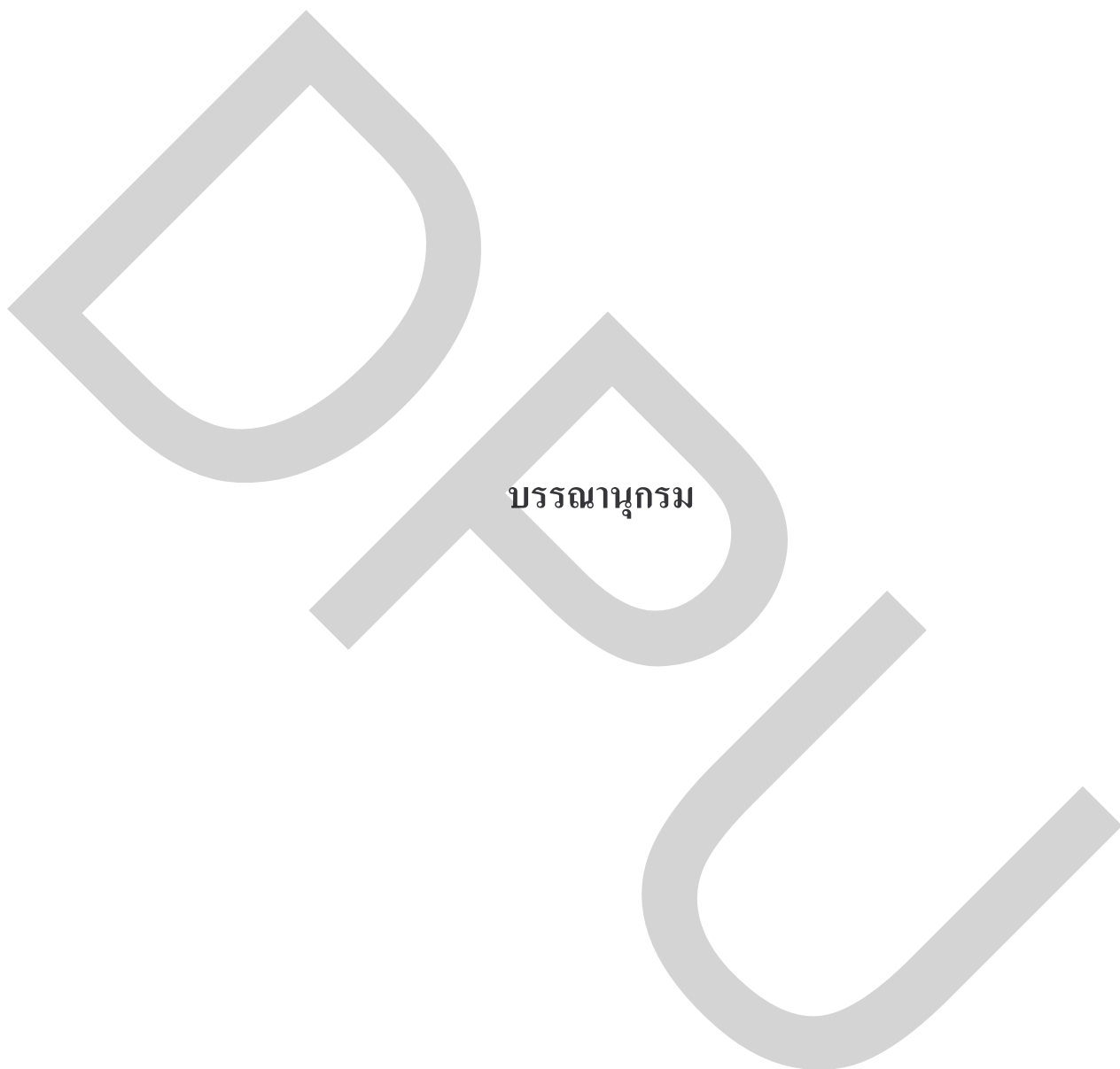
6.2 ข้อเสนอแนะ

1) จากผลการศึกษาพบว่า NPLs เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการของผู้กู้ ดังนั้นเจ้าหน้าที่สินเชื่อจึงควรให้ความสำคัญ ในการตรวจสอบข้อมูลผู้กู้ก่อนการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ เช่น การพิจารณาข้อมูลเครดิตสินเชื่อ จากศูนย์ข้อมูลเครดิตของธนาคาร (Credit Bureau) ซึ่งจะมีประวัติผู้กู้ที่มีการกู้เงินจากสถาบันการเงิน และ บัตรเครดิตต่างๆ ประกอบกับข้อมูลที่ผู้กู้ได้ให้ข้อมูลส่วนตัวกับทางธนาคารเพื่อการพิจารณาอนุมัติวงเงินที่เหมาะสมต่อไป

2) ในการอนุมัติวงเงินสินเชื่อ นั้น ทางธนาคารควรมีการพิจารณาหลักเกณฑ์ ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม ในปัจจุบัน เช่น การขยายระยะเวลาในการผ่อนชำระเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผู้กู้จะได้รับภาระเงินงวดต่อเดือนที่น้อยลง

3) การศึกษานี้ใช้ขนาดตัวอย่างเพียง 202 ตัวอย่างและระดับตัวแปรไม่เกิน 3 เพราะถ้าระดับตัวแปรเกิน 3 แล้วจะทำให้ $E_{ij} \leq 5$ ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของการใช้สถิติ χ^2 ดังนั้นในการศึกษาต่อไปผู้ศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ควรใช้ขนาดตัวอย่างจำนวนมาก และขยายระดับของตัวแปรบางตัวให้สูงกว่า 3 ระดับ

4) การศึกษาความเกี่ยวข้อง หรือความเป็นอิสระ หรือความสัมพันธ์ ของตัวแปร โดยใช้ χ^2 ไม่สามารถบอกได้ว่า ความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวกหรือลบและไม่ทราบขนาดของความ สัมพันธ์ ดังนั้น ในการศึกษาเรื่องนี้ต่อไป ผู้ศึกษาควรใช้ Regression model แทนที่จะใช้ χ^2

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

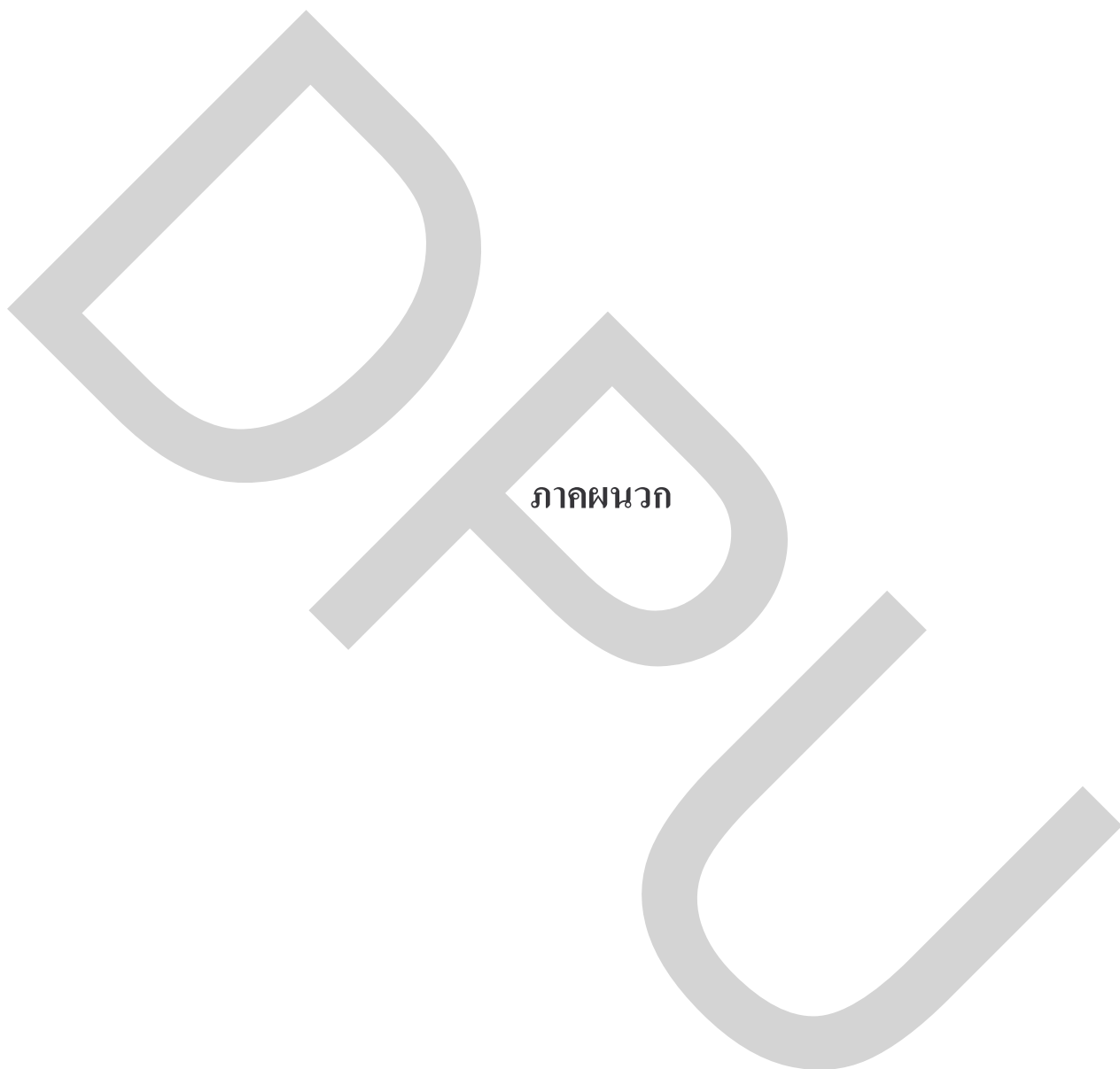
หนังสือ

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 6).
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนินทร์ พิทยาวิรัช. (2533). ธนาคารพาณิชย์ใช้มาตรการอะไรในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อ (พิมพ์
ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พรินติ้ง กรุ๊ป.
- ทำนอง คาศรี และคณะ. (2544). ปรับปรุงโครงสร้างหนี้. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย.
ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงศ์ และฉายศิลป์ เชี่ยวชาญพัฒน์. (2537). เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค. กรุงเทพฯ:
ธนาคารออมสิน. (2510). พระราชบัญญัติ ธนาคารออมสิน พ.ศ.2489 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม).
กรุงเทพฯ.
- ประพันธ์ เสวตนันท์. (2540). ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คณะ
เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา สายคณิต. (2537). มหเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วเรศ อุปาดิก. (2541). เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- วานิช พลูว์งกาญจน์. (2530). การกู้เงินธนาคาร. กรุงเทพฯ: มิตรสัมพันธ์การพิมพ์.
- วิรัช สงวนวงวาน. (2526). การเงินและการธนาคาร. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- สุเทพ พันประสิทธิ์. (2537). หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอ็ดดิสัน เพรส
โปรดักส์.
- สุเทพ พันประสิทธิ์และจิรวัดน์ วรรณไกรโรจน์. (2531). หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค (พิมพ์ครั้งที่4).
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. เอ็ดดิสัน-เพรส โปรดักส์.
- สุนทรี สันทราพรพล. (2530). การบริหารเครดิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรภัย บุญนาค และวณิ น้อยเกียรติกุล. (2529). การเงินและการธนาคาร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิช.

อำนาจ ลีชาติพิทักษ์กุล. (2531). การธนาคารพาณิชย์การดำเนินงานและเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิทยานิพนธ์

- นันทิกร อภิชาติบุตร. (2538). การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มการขยายตัวของสินเชื่อเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- บุษราคัม ไกรฤทธิ. (2537). ปัจจัยที่มีผลกระทบการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ผกามาศ สิทธิวงศ์. (2540). วิเคราะห์ความสามารถในการขยายสินเชื่อของธนาคารออมสิน
เปรียบเทียบกับธนาคารพาณิชย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิภาวดี พิพัฒน์พงษ์เลิศ. (2542). การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานด้านการให้บริการสินเชื่อบุคคล
ของธนาคารออมสิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เอกรินทร์ เลาจริยกุล. (2547). ผลกระทบของธนาคารพาณิชย์ต่างชาติต่อผลการประกอบการของ
ธนาคารพาณิชย์ไทยและความอ่อนไหวต่อปัจจัยทางเศรษฐกิจของไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

แบบสอบถามเพื่อความครบถ้วนของการวิจัย
เพื่อปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

เรื่อง : ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระสินเชื่อสวัสดิการ
กรณีศึกษา: ธนาคารออมสินภาค 3 ศูนย์ฯติวานนท์
ข้อมูลทุกอย่างเป็นความลับ

แบบสอบถามนี้มี 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินสินเชื่อสวัสดิการ

โปรดกรอกข้อความหรือขีดเครื่องหมาย (✓) ลงในคำตอบตามความเป็นจริง

ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. อายุ ..... ปี
3. สถานภาพ ( ) โสด ( ) สมรส ( ) มีคู่หมั้น/หย่าร้าง
4. จำนวนผู้พักอาศัยในครอบครัว..... คน
5. จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว ..... คน
6. ท่านมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนประมาณ
( ) ต่ำกว่า 10,000 บาท ( ) 10,001-20,000 บาท ( ) 20,001 บาทขึ้นไป
7. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ
( ) ข้าราชการ ( ) พนักงานรัฐวิสาหกิจ ( ) พนักงานราชการ
8. ระดับการศึกษา
( ) ต่ำกว่ามัธยมศึกษาถึงมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
( ) ปวช.ถึงอนุปริญญาหรือเทียบเท่า
( ) ปริญญาตรีขึ้นไป

9. โดยปกติท่านมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายหรือไม่
 เพียงพอ (ข้ามไปทำข้อ 11.)
 ไม่เพียงพอ
10. ท่านมีวิธีแก้ไขกรณีรายได้ไม่เพียงพอโดย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ทำอาชีพเสริม กู้ยืมเงินจากธนาคาร กู้ยืมเงินจากแหล่งอื่นๆ
 ลดรายจ่ายฟุ่มเฟือยลง อื่นๆ ได้แก่.....

ส่วนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินสินเชื่อสวัสดิการ

11. ท่านใช้บริการสินเชื่อสวัสดิการเป็นครั้งที่เท่าใด
 ครั้งแรก ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 ขึ้นไป
12. ท่านได้รับอนุมัติสินเชื่อสวัสดิการครั้งล่าสุดเป็นจำนวนเงินเท่าใด
 ต่ำกว่า 50,000 บาท 50,001 ไม่เกิน 100,000 บาท สูงกว่า 100,000 บาท
13. นอกจากสินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสิน ท่านมีใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ธนาคารพาณิชย์อื่น บริการเงินด่วนจากธนาคารหรือบริษัทต่างๆ
 บัตรเครดิต เงินกู้นอกระบบ
14. เมื่อได้รับเงินกู้สินเชื่อสวัสดิการจากธนาคารออมสินแล้ว ท่านนำไปประกอบกิจกรรมใด
 ใช้จ่ายอุปโภคบริโภค ใช้หนี้เจ้าหนี้รายอื่น ลงทุนค้าขาย
 ซ่อมแซมที่อยู่อาศัย อื่นๆ ได้แก่.....
15. ก่อนเข้าใช้บริการสินเชื่อสวัสดิการกับธนาคารออมสิน ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ และเงื่อนไขที่จะต้องปฏิบัติหรือไม่
 ไม่เข้าใจเลย เข้าใจบ้าง เข้าใจดี
16. เมื่อได้รับอนุมัติเงินกู้แล้วพนักงานได้อธิบายท่านให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ และเงื่อนไขมากน้อยเพียงใด
 ไม่ได้อธิบาย อธิบายบางเรื่อง อธิบายอย่างละเอียด
17. ขณะนี้ท่านมียอดคงค้างประมาณ
 น้อยกว่า 5,000 บาท 5,001 ไม่ถึง 10,000 บาท 10,000 บาทขึ้นไป

18. พนักงานธนาคารออมสินได้มีการติดตามทวงถามเมื่อท่านมียอดค้างอย่างไร

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) ส่งจดหมาย ( ) โทรศัพท์ติดต่อ ( ) ติดตามผ่านหน่วยงานที่สังกัด

( ) ติดต่อผ่านผู้ค้าประกัน ( ) อื่นๆ ได้แก่ .....

19. กรณีที่ท่านผิดเงื่อนไขข้อตกลงในการชำระเงินงวด ท่านคิดว่าธนาคารจะดำเนินการในเบื้องต้นอย่างไร

( ) ไม่ทราบ ( ) สามารถเจรจาต่อรองขอผ่อนผันได้

( ) ดำเนินการฟ้องร้องตามกฎหมาย ( ) หักบัญชีผู้ค้าประกัน

20. ท่านมีข้อเสนอแนะในการให้บริการสินเชื่อสวัสดิการของธนาคารออมสินอย่างไร

.....

.....

.....

.....
